

Tartalom
Az Európai parlament által 2008. június 17-én elfogadott
hulladékról szóló keretirányelv

XVI. évfolyam

5.(168.) szám
2008. június hó

A 2008. június 17-i

**keddi
ülésein**

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P6_TA-PROV(2008)06-17

IDEIGLENES KIADÁS

PE 408.9

EN

EN

A hulladékról szóló *II keretirányelv módosítása**

Az Európai Parlamentnek a Tanács közös állásponjtjáról szóló, 2008. június 17-i jogalkotási állásfoglalása a hulladékokról szóló Európai Parlamenti és Tanácsi irányelv elfogadásának, és bizonyos irányelvek (11406/4/2007 – C6-0056/2008 – 2005/0281(COD)) hatályon kívül helyezésének szem előtt tartásával.

(Együttes határozathozatali eljárás: második olvasat)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Tanács közös állásponjtjára (11406/4/2007 – C6-0056/2008),

— tekintettel a Bizottságnak a Parlament és a Tanács számára benyújtott javaslata (COM(2005)0667) első olvasatával¹ kapcsolatban elfoglalt állásponjtjára,

— tekintettel az EK szerződés 251. cikke (2) bekezdésére,

— tekintettel az eljárási szabályai 32. szabályára,

— tekintettel a Környezeti, Közegészségügyi és Élelmiszerbiztonsági Bizottságnak a második olvasatra vonatkozó javaslatára (A6-0162/2008),

1. Jóváhagyja a módosított közös állásponjtot;

2. Utasítja az elnökét, hogy nyújtsa be az állásponjtját a Tanácsnak és a Bizottságnak. **P6-TC2-COD(2005)0281**

Az Európai Parlament második olvasatra vonatkozó, 2008. június 17-én elfogadott állásfoglalása, melynek a célja a hulladékokról szóló, 2008/.../EK Európai Parlamenti és Tanácsi irányelv elfogadása és bizonyos irányelvek hatályon kívül helyezése.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 175. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére²,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére³,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően⁴.

¹ HL C 287 E, 2007.11.29., 136. o.

²HL C 309., 2006.12.16., 55. o.

³ 2006. június 14-i vélemény (még nem jelent meg a Hivatalos Lapban).

⁴ Az Európai Parlament 2007. február 13-i állásfoglalása (HL C 287 E, 2007.11.29., 135. o.), a Tanács 2007. december 20-i

Mivel:

- (1) A hulladékokról szóló, 2006. április 5-i, 2006/12/EK Európai Parlamenti és Tanácsi irányelv⁵ jogszabály keretét határozza meg a Közösségben a hulladékok kezelésére. Meghatározza a kulcsfontosságú fogalmakat, ilyenek például a hulladék, hasznosítás és ártalmatlanítás, és meghatározza a lényeges követelményeket a hulladékgazdálkodáshoz, nevezetesen, hogy a hulladékgazdálkodási műveleteket végrehajtó létesítménynek, vagy vállalkozásnak engedéllyel kell rendelkeznie, vagy regisztráltatnia kell magát, és kötelezettséget határoz meg a tagállamok számára hulladékgazdálkodási tervek kidolgozására. Olyan jelentős elveket is meghatároz, mint például a kötelezettség a hulladék kezelésére, úgy, hogy az ne legyen negatív hatással a környezetre és az emberi egészségre, az ösztönzést hulladék-hierarchia alkalmazására, és a szennyező fizet elvvel összhangban azt a követelményt, hogy a hulladékartalmatlanítás költségeit a hulladék birtokosának, az előző birtokosnak, vagy azon termék előállítóinak kell viselniük, amelyből a hulladék származik.
- (2) A hatodik Közösségi Környezetvédelmi Cselekvési Programot megállapító, 2002. július 22-ig, 1600/2002/EK Európai Parlamenti és Tanácsi határozat⁶ a hulladékokra vonatkozó jogszabályok kidolgozására vagy módosítására szólít fel, beleértve a hulladék- és nem hulladék közötti megkülönböztetés tisztázását is, valamint előírja a hulladék megakadályozására és **hulladékgazdálkodásra** vonatkozó intézkedések kidolgozását, **a célkitűzések meghatározását is beleértve.**
- (3) A hulladék megakadályozására és újrafelhasználására vonatkozó tematikus stratégia alkalmazására irányuló, 2003. május 27-i bizottsági közlemény kiemelte, hogy ki kell értékelni az újrafelhasználás és ártalmatlanítás jelenlegi meghatározásait, és hogy szükség van az újrafelhasználás általánosan alkalmazható meghatározására, valamint meg kell tárgyalni a hulladék meghatározását.
- (4) A fent említett közleményről szóló, 2004. április 20-i állásfoglalásában⁷ az Európai Parlament felkérte a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a környezetszennyezés integrált megakadályozásáról és csökkentéséről szóló, 1996. szeptember 24-i, 96/61/EK tanácsi irányelv⁸ kiterjesztését a teljes hulladékágazatra. Felkérte a Bizottságot arra is, hogy tegyen világos különbséget a hasznosítás és ártalmatlanítás között, és a hulladék és nem-hulladék közötti különbség tisztázására.

közös állásponjtja (HL C 71 E, 2008.2.18., 16. o.), és az Európai Parlament 2008. június 17-i állásfoglalása.

⁵ HL L 114., 2006.4.27., 9. o.

⁶ HL L 242., 2002.9.10., 1. o.

⁷ HL C 104 E, 2004.4.30., 401. o.

⁸ HL L 257., 1996.10.10., 26. o. A 2008/1/EK Parlamenti és Tanácsi irányelv (HL L 24., 2008.1.29., 8. o.) által felváltott irányelv.

- (5) A Tanács a 2004. június 1-i következtetésében felkérte a Bizottságot a 2006/12/EK irányelv által hatályon kívül helyezett és felváltott 75/442/EKG irányelv bizonyos szempontjainak módosításához egy javaslat benyújtására a hulladék és nem-hulladék, valamint a hasznosítás és ártalmatlanítás közötti különbség tisztázására.
- (6) *Minden hulladékpolitika elsődleges céljának kell lennie, hogy minimálissá tegye a hulladék előállítás és gazdálkodás negatív hatásait az emberi egészségre és a környezetre. A hulladékpolitikának célul kell kitzúznia az erőforrások használatának csökkentését is, és elő kell segítenie a hulladék-hierarchia gyakorlati alkalmazását.*
- (7) *A hulladékgazdálkodásra vonatkozó közösségi stratégiáról szóló, 1997. február 24-i állásfoglalásában⁹ a Tanács megerősítette, hogy a hulladék megakadályozásnak elsődleges fontosságúnak kell lennie a hulladékkezelésben, és hogy az újrahasználatot és az anyag újrafelhasználását előnyben kell részesíteni a hulladékból az energia-visszanyeréssel szemben, ahol és amennyiben ezek az ökológiailag a legjobb lehetőségek.*
- (8) Ezért tehát módosítani kell a 2006/12/EK irányelvet az olyan kulcsfontosságú fogalmak tisztázására, mint például a hulladék, hasznosítás és ártalmatlanítás meghatározásai, azoknak az intézkedéseknek a megerősítésére, amelyeket a hulladék-megakadályozás területén meg kell tenni, egy olyan megközelítés bevezetésére, amely a termékek és anyagok teljes életciklusát figyelembe veszi, nem pedig csak a hulladékfázist, és koncentrálni kell a hulladék-előállítás és hulladékgazdálkodás környezeti hatásainak csökkentésére, ezzel a hulladék gazdasági értékének megerősítésére. Ezen kívül, ösztönözni kell a hulladék-hasznosítást és a hasznosított anyagok használatát természeti erőforrások megőrzése érdekében. Az érthetőség és áttekinthetőség érdekében hatályon kívül kell helyezni, és fel kell váltani egy új irányelvvel a 2006/12/EK irányelvet.
- (9) Mivel a környezet területén a Közösségi jogszabályok már kiterjednek a legjelentősebb hulladékgazdálkodási műveletekre, fontos, hogy ez az irányelv hozzáigazításra kerüljön ehhez a megközelítéshez. A Szerződés 174. cikkében meghatározott környezetvédelmi célokra fektetett hangsúly még élesebben a középpontba helyezi a hulladék-előállítás és hulladékgazdálkodás környezeti hatásait az erőforrások teljes életciklusán keresztül. Ebből következően, ezen irányelv jogi alapjának a 175. cikknek kell lennie.
- (10) A hulladékkezelésre vonatkozó hatékony és következetes szabályozást – néhány kivételtől eltekintve – alkalmazni kell minden ingó dologra, amelytől a birtokosa megválí, megválni szándékozik vagy megválni köteles.
- (11) A nem szennyezett, kiemelt talajok és más, természetben előforduló anyag – amelyeket a kiemelésüktől eltérő helyeken használnak fel – hulladék állapotát a hulladék-meghatározás és a melléktermékekre vagy ennek az irányelvnek az értelmében, a hulladék vége állapotra vonatkozó rendelkezéseknek megfelelően kell megvizsgálni.
- (12) A nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre vonatkozó egészségügyi szabályokat megállapító, 2002. október 3-i, 1774/2002/EK Európai Parlamenti és Tanácsi rendelet¹⁰ rendelkezik, többek között, minden állati melléktermék – állati eredetű hulladékot is beleértve – gyűjtésére, szállítására, feldolgozására, használatára és ártalmatlanítására vonatkozó arányos szabályozásáról, annak megakadályozására, hogy ezek állati vagy közegészségügyi kockázatot képviseljenek. Ezért tehát tisztázni kell az ezzel a rendelettel való kapcsolatot a szabályok ismétlődésének elkerülésére ennek az irányelvnek a hatályából az állati melléktermékek kizárásával ott, ahol ezeket nem hulladék műveleteknek tekintett használatokra szánták.
- (13) Az 1774/2002/EK rendelet alkalmazása során szerzett tapasztalat figyelembe vételével, tisztázni kell a hulladékra vonatkozó jogszabályok joghatályát, és az 1774/2002/EK rendelettel szabályozott állati melléktermékekre vonatkozóan, a veszélyes hulladékokra érvényes rendelkezéseit. Ahol az állati melléktermékek potenciális egészség kockázatokat képviselnek, ezeknek a kockázatoknak a kezeléséhez a megfelelő jogi szabályozási eszköz az 1774/2002/EK rendelet, és el kell kerülni a szükségtelen átfedéseket a hulladékra vonatkozó jogszabályokkal.
- (14) Valamely hulladéknak a veszélyes hulladékként való osztályozása többek között a vegyszerekre (vegyi anyagokra) vonatkozó közösségi jogszabályokon kell alapulnia, nevezetesen, a készítmények veszélyes anyagokként való osztályozására vonatkozó jogszabályokon, beleértve az erre a célra használt koncentráció határértékeket is. *A veszélyes hulladékot szigorú előírások alapján kell szabályozni a nem megfelelő kezelés – mely hatással lehet a környezetre, és emberi egészséget érintő kockázatokkal járhat – megakadályozására, vagy amennyire lehetséges, korlátozására.* Ezen kívül, fenn kell tartani azt a rendszert, amellyel a hulladék és veszélyes hulladék osztályozása történik az utójjára a 2000/532/EK bizottsági határozattal¹¹ meghatározott hulladék típusok jegyzékével összhangban, a hulladék harmonizált osztályozásának ösztönzésére, és a veszélyes hulladék harmonizált meghatározására a Közösségen belül.

⁹ HL C 76., 1997.3.11., 1. o.

¹⁰ HL L 273., 2002.10.10., 1. o. A legutóbb a 437/208/EK bizottsági rendelettel (HL L 132., 2008.5.22., 7. o.) módosított rendelet.

¹¹ HL L 226., 2000.9.6., 3. o. A legutóbb a 2001/573/EK tanácsi határozattal (HL L 203., 2001.7.28., 18. o.) módosított határozat.

- (15) Különbséget kell tenni a begyűjtésre váró hulladék elsődleges tárolása, a hulladékgyűjtés és a kezelésre váró hulladék tárolása között. A tevékenységeik során hulladékot létrehozó létesítményeket vagy vállalkozásokat nem szabad úgy tekinteni, hogy hulladékgazdálkodással foglalkoznak, és hogy a gyűjtésre várakozó hulladékok tárolása engedélyköteles.
- (16) A gyűjtés meghatározásán belül az elsődleges tárolás úgy értendő, hogy ez hulladékgyűjtésre várakozás alatti tárolási tevékenység olyan létesítményben, ahol lerakják a hulladékot máshol történő hasznosításhoz vagy ártalmatlanításhoz a további szállítás előkészítésének lehetővé tételére. Ezen irányelv céljára való tekintettel különbséget kell tenni a gyűjtésre várakozó hulladék elsődleges tárolása, és a kezelésre váró hulladék tárolása között, a hulladék típusa, a méret és a tárolás időtartama, valamint a gyűjtés célja szerint. Ezt a különbségtételt a tagállamoknak kell megtenniük. Hasznosítás előtt a hulladék három éves, vagy ennél hosszabb ideig való tárolására, és ártalmatlanítás előtt a hulladék egy éves, vagy ennél hosszabb ideig való tárolására a hulladéklerakókra vonatkozó, 1999. április 26-i, 1999/31/EK tanácsi irányelv¹² vonatkozik.
- (17) A nem szakmai alapon megvalósított hulladékgyűjtési megoldásokra nem kell előírni nyilvántartásba vételi kötelezettséget, mivel ezek kisebb kockázatot képviselnek, és hozzájárulnak a szelektív hulladékgyűjtéshez. Az ilyen rendszerekre példák a gyógyszertárak által összegyűjtött hulladék orvosságok, üzletekben fogyasztói áruk visszavételi rendszerei, és iskolákban közösségi rendszerek.
- (18) Ennek az irányelvnek tartalmaznia kell a megakadályozás, újbóli használat, előkészület újbóli használathoz, kezelés és újrafelhasználás meghatározásait e fogalmak érvényességi köreinek tisztázása érdekében.
- (19) A hasznosítás és ártalmatlanítás meghatározásait módosítani kell, hogy biztosítható legyen a világos megkülönböztetés a két fogalom között, a gazdaságban a természeti erőforrások helyettesítésén keresztül a környezeti hatásban megmutatkozó alapvető különbség alapján, és felismerve a környezet és az emberi egészség számára a hulladék erőforrásként való használatának potenciális előnyeit. Ezen kívül, iránymutatások dolgozható ki azoknak az eseteknek a tisztázására, ahol a gyakorlatban nehéznek bizonyul ez a megkülönböztetés, vagy ahol a tevékenység hasznosításként való besorolása nincs összhangban a művelet valós környezeti hatásával.
- (20) Ennek az irányelvnek azt is tisztáznia kell, hogy mikor energia-hatékony a települési szilárd hulladék elégetése, és mikor tekinthető ez hasznosítási műveletnek.
- (21) A tengerekbe és óceánokba történő elhelyezésből álló ártalmatlanítási műveleteket, a tengerfenéken történő elhelyezést is beleértve, ugyancsak nemzetközi egyezmények szabályozzák, nevezetesen, a Londonban 1972. november 13-án megkötött, a hulladékok és más anyagok lerakásával történő tengerszennyeződés megakadályozásáról szóló egyezmény, valamint annak 2006-ban módosított 1996-os jegyzőkönyve.
- (22) Nem szabad, hogy zűrzavar legyen a hulladék-meghatározás különböző aspektusai között, és ahol szükséges, megfelelő eljárásokat kell alkalmazni egyrésztől azokra a melléktermékekre, amelyek nem hulladékok, és másrésztől, azokra a hulladékokra, amelyek megszűnnek hulladékok lenni. A hulladék-meghatározás bizonyos szempontjainak meghatározásához ennek az irányelvnek tisztáznia kell, hogy:
- mikor melléktermékek, és nem hulladékok egy olyan termelési folyamatból származó anyagok vagy tárgyak, amelynek nem az elsődleges célja az ilyen anyagok vagy tárgyak létrehozása. Az arra vonatkozó döntés, hogy valamely anyag nem hulladék, csak koordinált megközelítés alapján hozható meg, amit rendszeresen fel kell frissíteni, és csak ott, ahol ez összhangban van a környezetvédelemmel és az emberi egészséggel. Ha valamely melléktermék használata engedélyezett valamilyen környezetvédelmi engedély, vagy általános környezetvédelmi szabályok alapján, ezt a tagállamok eszközként használhatják annak eldöntésére, hogy várhatóan nem fordulnak elő általános káros hatások a környezetre vagy az emberi egészségre; **valamely tárgyat vagy anyagot csak bizonyos feltételek kielégítése esetén szabad melléktermékeknek tekinteni. Mivel a melléktermékek a termékek kategóriájába esnek, a melléktermékek exportjainak meg kell felelniük a vonatkozó közösségi jogszabályok követelményeinek;** és
 - mikor szűnik meg bizonyos hulladék hulladéknak lenni, magas szintű környezetvédelmet és környezeti-és gazdasági előnyt biztosító hulladék állapot vége kritériumok meghatározásával; azok a lehetséges hulladék kategóriák, melyhez a „hulladék állapot vége” meghatározásokat és kritériumokat ki kell dolgozni, többek között az építési és bontási hulladék, bizonyos hamuk és salakok, fémhulladékok, **adalékanyagok, töltőanyagok, gumiabroncsok, textiliák,** komposzt, papírhulladék és üveg. A hulladék vége állapot eléréséhez a hasznosítási művelet olyan egyszerű lehet, mint például a hulladék ellenőrzése annak igazolására, hogy kielégíti a hulladék vége állapot kritériumait.
- (23) Annak igazolására vagy kiszámítására, hogy kielégítésre kerülnek-e a csomagolásról és a csomagolási hulladékokról szóló, 1994. december 20-i, 94/62/EK Európai Parlamenti és Tanácsi irányelvben¹³, az elhasználdott járművekről szóló,

¹² HL L 182., 1999.7.16., 1. o. Az 1882/2003/EK Európai Parlamenti és Tanácsi rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított irányelv.

¹³ HL L 365., 1994.12.31., 10. o. A legutóbb a 2005/20/EK irányelvvel (HL L 70., 2005.3.16., 17. o.) módosított irányelv.

2000. szeptember 18-i, 2000/53/EK Európai Parlamenti és Tanácsi irányelvben¹⁴, az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól (waste electrical and electronic equipment, WEEE) szóló, 2003. január 27-i, 2002/96/EK Európai Parlamenti és Tanácsi irányelvben¹⁵, és az elemekről és akkumulátorokról, valamint a hulladék elemekről és –akkumulátorokról szóló, 2006. szeptember 6-i, 2006/66/EK Európai Parlamenti és Tanácsi irányelvben¹⁶, valamint minden más vonatkozó Közösségi jogszabályban foglalt újrafelhasználási és hasznosítási célok, azt a hulladékmennyiséget, amely megszűnt hulladéknak lenni, hasznosított és újrafelhasznált hulladéknak kell tekinteni.

- (24) A hulladék meghatározásának alapján a bizonyosság és egyöntetűség elősegítésére a Bizottság iránymutatásokat fogadhat el, bizonyos olyan esetek meghatározására, amikor anyagok, vagy tárgyak hulladékká válnak. Az ilyen iránymutatások kidolgozhatóak többek között elektronikus berendezésekhez és járművekhez.
- (25) A költségeket úgy kell felosztani, hogy tükrözzék a hulladék előállítás és hulladékgazdálkodás valós környezeti költségeit.
- (26) A szennyező fizet elv iránymutató elv Európai és Nemzetközi szinten egyaránt. A hulladék gyártónak és a hulladék birtokosnak, úgy kell kezelnie a hulladékot, hogy az garantálja a környezet és emberi egészség magas szintű védelmét.
- (27) Ebben az irányelvben a kiterjesztett termelői felelősség bevezetése az egyik eszközt képviseli az olyan áruk tervezésének és gyártásának támogatásához, amelyek teljes mértékben figyelembe veszik és megkönnyítik az erőforrások hatékony használatát a teljes életciklusuk során, beleértve a javításukat, újrafelhasználásukat, szétszerelésüket és újrahasznosításukat a nemzetközi piacon az áruk szabad forgalmának veszélyeztetése nélkül.
- (28) Ennek az irányelvnek segítséget kell nyújtania ahhoz, hogy az EU közelebb kerüljön egy „újrafelhasználó társadalomhoz”, a hulladék előállítás elkerülésére és a hulladék erőforrásként való használatára törekedve. Ezt kifejezve, a Hatodik Közösségi Környezeti Tevékenységi Program (Sixth Community Environment Action Programme) intézkedéseket ír elő, melyek célja az elsőségi hulladékok forrásnál történő szétválasztásának, gyűjtésének és újrafelhasználásának biztosítása. Ezzel a céllal összhangban, és a hulladék-hasznosítási lehetőség megkönnyítésének vagy javításának eszközeként, a hulladékot elkülönítve kell gyűjteni, ha ez technikailag, környezeti szempontokból és gazdaságossági szempontból megvalósítható, mielőtt keresztül menne azokon a hasznosítási műveleteken,

¹⁴ HL L 269., 2000.10.21., 34. o. A legutóbb a 2008/33/EK Európai Parlamenti és Tanácsi irányelvvel (HL L 81., 2000.3.20., 62. o.) módosított irányelv.

¹⁵ HL L 37., 2003.2.13., 24. o. A legutóbb a 2008/34/EK irányelvvel (HL L 81., 2008.3.20., 65. o.) módosított irányelv.

¹⁶ HL L 266., 2006.9.26., 1. o. A legutóbb a 2008/12/EK irányelvvel (HL L 76., 2008.3.19. 39. o.) módosított irányelv.

amelyek a legjobb általános eredményt biztosítják a környezet szempontjából. *A tagállamoknak ösztönözniük kell a veszélyes vegyületek eltávolítását a hulladékokból, ha szükséges, a környezet szempontjából a legkedvezőbb hulladékgazdálkodás elérése érdekében.*

(29) *A tagállamoknak támogatniuk kell az újrafeldolgozott anyagok (például újrafeldolgozott papír) használatát a hulladék hierarchiával, és az újrafelhasználó társadalom céljával összhangban, és minden olyan esetben, ahol ez lehetséges, nem szabad támogatniuk az ilyen újrafeldolgozott anyagok lerakását vagy elégetését.*

(30) A szerződés 174. cikke (2) bekezdésében foglalt megelőzési tevékenység elvének, és az elővigyázatossági elvnek a megvalósítása érdekében, általános környezeti célokat kell meghatározni a Közösségen belül a hulladékgazdálkodáshoz. Ezeknek az elveknek az alapján, a Közösség és a tagállamok feladata egy keret létrehozása a szennyezés és kellemetlenség forrásainak megakadályozása, csökkentése és amennyire, lehetséges, kiküszöbölése már kezdettől fogva olyan intézkedések elfogadásával, mellyel kiküszöbölésre kerülnek a felismert kockázatok.

(31) A hulladék-hierarchia általában *fontossági sorrendet határoz meg arról, hogy mi az, ami* a legjobb általános környezet (védelmi) változatot képviseli a hulladékokra vonatkozó jogszabályokban és politikában, miközben lehet, hogy el kell térni az ilyen hierarchiától bizonyos különleges hulladékok esetében, amikor ezt többek között technikai megvalósíthatósági, gazdasági kivitelezhetőségi és környezetvédelmi okok indokolják.

(32) Annak érdekében, hogy a közösség, mint egész, önellátóvá váljon a hulladék ártalmatlanításban, és a magánháztartásokból összegyűjtött vegyes települési hasznosításban, és hogy a tagállamok számára lehetőség legyen, hogy egyenként haladhassanak e cél felé, gondoskodni kell egy együttműködési hálózatról az ártalmatlanítási létesítményekre és a magán háztartásokból összegyűjtött vegyes települési hulladék hasznosítására létrehozott létesítményekre vonatkozóan, a földrajzi körülmények és bizonyos hulladéktípusokhoz a speciálisan megépített létesítmények szükségességének figyelembe vételével.

(33) A hulladékok szállításairól szóló 2006 június 14.-ei 1013/2006/EK Európai Parlamenti és Tanácsi rendelet¹⁷ alkalmazásához az ezen rendelet 3. cikkének (5) bekezdésében említett vegyes települési hulladék vegyes települési hulladék marad még akkor is, ha a tulajdonságait lényegesen nem megváltoztató hulladékkezelési műveleten megy keresztül.

(34) Fontos, hogy a veszélyes hulladék címkézése a nemzetközi és közösségi előírásoknak megfelelően

¹⁷ HL L 190., 2006.7.12., 1. o. Az 1379/2007/EK bizottsági rendelettel (HL L 309, 2007.11.27., 7.o) módosított rendelet

történjen. Azonban, ahol az ilyen hulladékot szelektíven gyűjtik a háztartásokból, ennek nem szabad azzal járnia, hogy a háztartásoknak ki kell tölteniük a szükséges okmányokat.

- (35) A hulladék hierarchiának megfelelően és a hulladéklerakókból a hulladék ártalmatlanításból származó, üvegházhatást okozó gáz kibocsátások csökkentése érdekében fontos a biológiai hulladék szelektív gyűjtésének és megfelelő kezelésének megkönnyítése a környezet szempontjából biztonságos komposzt és más biológia hulladékon alapuló anyagok előállítása érdekében. A Bizottság a biológiai hulladék kezelésének kiértékelése után javaslatokat nyújt be jogalkotási intézkedésekhez, ha szükséges.
- (36) Azokra a hulladék kezelési tevékenységekre vonatkozóan, amelyek nem tartoznak a 91/61/EK irányelv hatálya alá, elfogadhatók technikai minimális előírások ahol létezik bizonyíték arra, hogy ez hasznos lehet az emberi egészség és a környezet védelme szempontjából, és ahol ezen irányelv végrehajtásának koordinált megközelítése biztosíthatná az emberi egészség és a környezet védelmét.
- (37) A hulladék gazdálkodás tervezési kötelezettség hatályának és tartalmának további meghatározása szükséges és a hulladék gazdálkodási tervek kidolgozásának vagy módosításának folyamatába be kell építeni a hulladék előállítás és hulladék gazdálkodás környezeti hatásai figyelembe vételének szükségességét. Ahol szükséges, figyelembe kell venni a 94/62/EK irányelv 14. cikkében megállapított hulladéktervezési követelményeket, és az 1999/31/EK irányelv 5. cikkében említett, a hulladéklerakó helyekre kerülő, biológiailag lebontható hulladék csökkentési stratégiáját is.
- (38) A tagállamok alkalmazhatnak környezeti szempontok figyelembe vételével történő jóváhagyásokat és általános, környezetet figyelembe vevő szabályokat bizonyos hulladékgyártókhöz a belső piac megfelelő működésének veszélyeztetése nélkül.
- (39) Az 1013/2006/EK rendelet szerint a tagállamok megtehetik a szükséges intézkedéseket a hulladék gazdálkodási terveikkel nem összhangban lévő hulladék szállítások megakadályozására. Az ettől a rendeletről való eltérésként a tagállamoknak engedélyezniük kell a hasznosításként besorolt hulladékégetőkbe beérkező szállítmányok korlátozását ahol megállapították, hogy a nemzeti hulladék ártalmatlanítása vagy ennek a hulladéknak a kezelése nem a hulladékgazdálkodási terveikkel összhangban lévő módon történt volna. Elfogadott tény, hogy bizonyos tagállamok lehet, hogy nem képesek a területükön belül a végleges hasznosító létesítmények teljes skáláját magában foglaló hálózatot biztosítani.
- (40) Annak a módnak a javítása érdekében, amellyel a hulladék megakadályozási tevékenységek ügyét előre

viszik a tagállamokban és ezen a területen a legjobb eljárás terjesztésének megkönnyítésére meg kell szilárdítani a hulladék megakadályozására vonatkozó rendeleteket és követelményt kell bevezetni a tagállamok számára a kulcsfontosságú környezeti hatásokra koncentráló és a termékek és anyagok teljes életciklusát figyelembe vevő hulladék megakadályozási programok kidolgozását. Az ilyen intézkedéseknek törekedniük kell a gazdaság növekedés és a hulladék létrehozással kapcsolatos környezeti hatások közötti kapcsolat megszakítására. Az érdekelt felek, valamint a nagyközönség számára lehetőséget kell biztosítani, hogy részt vegyenek a programok kidolgozásában és gondoskodni kell, hogy hozzáférhessenek ezekhez a programokhoz, amikor a kidolgozásuk már megtörtént, a környezettel kapcsolatos bizonyos tervek és programok kidolgozásában a közönség részvételének biztosításáról szóló 2003/ május 26.-ai 2003/35/EK Európai Parlamenti és Tanácsi irányelvvel összhangban¹⁸. **A hulladék káros hatásainak csökkentésére és az előállított hulladékmennyiségek csökkentésére vonatkozó, szükség szerinti hulladék megakadályozási és szétválasztási célokot kell kidolgozni.**

- (41) **A magas szintű erőforrás hatékonyságú Európai újrafelhasználási társadalom felé haladás érdekében célokot kell meghatározni a hulladék újrahasználatához és újrafelhasználásához. A tagállamok különböző megkülönböztetéseket alkalmaznak a háztartási hulladékok és a hasonló jellegű, és összetételű hulladékok gyűjtéséhez. Ezért, tehát az ilyen céloknak figyelembe kell venniük a különböző tagállamokban alkalmazott különböző gyűjtőrendszereket. A háztartási hulladékokhoz hasonló, de más eredetű hulladékkáramok magukban foglalják az Európai hulladékkatalógus (European Waste Catalogue, EWC)¹⁹ 20.-ik bejegyzésében említett hulladékot is.**
- (42) A Gazdasági eszközök döntő szerepet játszhatnak a hulladék megakadályozási és gazdálkodási célok elérésében. A hulladék gyakran értékes, mint erőforrás és a gazdasági eszközök további alkalmazási maximálissá teheti az előnyöket a környezet szempontjából. Ezért, tehát ösztönözni kell az ilyen eszközök használatát a megfelelő szinten, miközben hangsúlyozni kell, hogy a használatukról az egyes tagállamok dönthetnek.
- (43) A veszélyes hulladékokról szóló 1991 december 11.-i 91/689/EGK tanácsi irányelvben²⁰ megállapított, a hulladék kezelésére vonatkozó bizonyos rendelkezéseket módosítani kell az elavult rendelkezések eltávolítására és a szöveg érthetőségének javítására. A közösségi jogalkotás

¹⁸ HL L 156., 2003.6.25., 17. o.

¹⁹ Az 1993 december 20.-i 94/3/EK Bizottsági határozat (HL L 5, 7.1.1194, 15. o.) vezette be. Ennek a határozatnak a helyébe a 2005/532/EK határozat (HL L 226, 6.9.2000, 3. o.) lépett.

²⁰ HL 377, 31.12.1991. 20. o. a legutóbb a 166/2006/EK Európai Parlamenti és Tanácsi rendelettel (HL L 33, 4.2.2006, 1. o.) módosított irányelv

egyszerűsítésének érdekében ezeket be kell építeni ebbe az irányelvbe. A 91/689/EGK irányelvben megállapított keverés tiltás működésének tisztázása érdekében és a környezet és emberi egészség védelméhez a keverés tiltása alóli mentesítéseknek és az elérhető legjobb technológiáknak is meg kell felelniük a 96/61/EK irányelvben meghatározottak szerint. Ezért tehát hatálytalanítani kell a 91/689/EGK irányelvet.

- (44) A közösségi jogalkotás egyszerűsítése érdekében és a környezeti előnyök mérlegelésére a használt olajok ártalmatlanításáról szóló 1975 június 16.-i 75/439/EGK tanácsi irányelv²¹ bizonyos rendelkezéseit be kell építeni ebbe az irányelvbe. A 75/439/EGK irányelvet tehát hatályon kívül kell helyezni. A használt olajok kezelését (használt olajokkal való gazdálkodást) a hulladék hierarchia **fontossági sorrendjének** megfelelően kell végrehajtani és elsőbbséget kell biztosítani azoknak a változatoknak, amelyek mindent figyelembe véve a környezet számára a legjobb eredményt adják. A használt olajok külön történő gyűjtése döntő fontosságú marad a megfelelő kezelésükben és annak megakadályozásában, hogy a nem megfelelő ártalmatlanításukból következően károsítsák a környezetet.
- (45) A tagállamoknak gondoskodniuk kell a hulladékgazdálkodásért (kezelésért) felelős természetes és jogi személyek – ilyenek például a hulladék előállítók, birtokosok, közvetítők, kereskedők, szállítók és gyűjtők, létesítmények, vagy vállalkozások, melyek hulladék kezelési műveleteket és hulladék gazdálkodási programokat hajtanak végre – számára kiszabható hatékony, arányos és visszatartó erejű büntetésekből, abból az esetben, ha megszegik ennek az irányelvnek a rendelkezéseit. A tagállamok intézkedéseket tehetnek, a környezet károsodás megakadályozására és helyrehozására vonatkozó, környezettel kapcsolatos felelősségről szóló 2004 április 21.-i 2004/35/EK Európai Parlamenti és Tanácsi irányelv²² sérelme nélkül az előírások be nem tartásából származó és a helyrehozó intézkedések költségeinek behajtásáról.
- (46) Az ennek az irányelvnek a végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999 június 28.-i 1999/468/EK tanácsi határozattal²³ összhangban kell elfogadni.
- (47) A Bizottságnak különösen számos olyan kérdésre vonatkozó kritériumok meghatározásához kell hatáskört kapnia, mint például azok a feltételek, amelyek alapján valamely tárgy mellékterméknek tekintendő, a hulladék vége állapot és a veszélyesnek tekintett hulladék meghatározása. Ezenkívül a

²¹ HL L 194, 25.7.1975 23. o. a legutóbb a 200/76/EK irányelvvel (HL L 332, 28.12.2000. 91. o.) módosított irányelv.

²² HL L 143, 30.4.2004. 56. o. a 200/76/EK irányelvvel (HL L 102, 11.4.2006, 15. o.) módosított irányelv

²³ HL L 143, 30.4.2004. 56. o. a 200/76/EK irányelvvel (HL L 102, 11.4.2006, 15. o.) módosított irányelv

Bizottságnak hatáskört kell kapnia a mellékletek hozzáigazításához a műszaki és tudományos fejlődéshez és II.-es melléklet R1 részében említett, a hulladékégető létesítményekhez megállapított képlet alkalmazásának előírásához. Mivel ezek az intézkedések általános érvényességi területűek és ezen irányelv nem lényeges elemeinek módosítására, valamint új, nem lényeges elemek hozzáadásával annak kiegészítésére tervezték őket, ezeket az intézkedéseket az 1999/468/EK határozat 5A cikkében meghatározott, alapos vizsgálattal végrehajtott szabályozási vizsgálattal összhangban kell elfogadni.

- (48) A jobbszabály alkotásról szóló, intézmények közötti megállapodás²⁴ 34-es bekezdésével összhangban a tagállamokat támogatni kell abban, hogy készítsék el saját maguk számára és a közösség érdekében a saját táblázataikat, bemutatva – amennyire lehetséges – az ezen irányelv és a transzponálási intézkedések közötti megfelelést és hogy tegyék ezt nyilvános elérhetővé.
- (49) Mivel ennek az irányelvnek a célja, nevezetesen a környezet és az emberi egészség védelme, a tagállamok részéről nem érhető el megfelelően és ezért az irányelv érvényességének kiterjedése, vagy hatásai miatt jobban elérhetőek közösségi szinten, a közösség intézkedéseket fogadhat el a Szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidaritási elvvel összhangban. Az ebben a cikkben meghatározott arányosság elvével összhangban ez az irányelv nem halad túl azon, amely ahhoz szükséges, hogy elérje ezt a célt.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

²⁴ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

I. fejezet

Az irányelv témaköre, hatálya és fogalom meghatározások

1. cikk

Az irányelv témaköre és hatálya

Ez az irányelv intézkedéseket határoz meg a környezet- és emberi egészség védelmére a hulladék előállítás és hulladékgazdálkodás káros hatásainak megakadályozásával vagy csökkentésével és az erőforrás felhasználás általános hatásainak csökkentésével, valamint az ilyen felhasználás hatékonyságának javításával.

2. cikk

A hatályból való kizárások

1. A következők kizárásra kerülnek ennek az irányelvnek a hatályából:

- a) a légkörbe kibocsátott gáz-halmazállapotú anyagok;
- b) föld, talaj (helyben lévő), beleértve a nem kiemelt szennyezett talajt és a talajjal tartósan kapcsolatban lévő épületeket is;
- c) nem szennyezett talaj és más, a természetben előforduló, az építési tevékenységek során kiemelt anyag, ahol kétségtelen, hogy az anyagot természetes állapotában építési célra használják majd azon a helyen, ahonnan kiemelték;
- d) radioaktív hulladék;
- e) hatástalanított robbanóanyagok;
- f) Trágya, ha erre nem a 2-es bekezdés b) pontja vonatkozik, szalma és egyéb természetes nem veszélyes mezőgazdasági anyag, vagy erdészeti anyag, amelyet a növénytermesztésben és állattenyésztésben, erdészetben vagy az ilyen biomasszából energiatermeléshez használnak a környezet számára nem ártalmas vagy az emberi egészséget nem veszélyeztető folyamatokon vagy módszereken keresztül.

2. Nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá a következő hulladékok, amennyiben ezekre más közösségi jogszabályok vonatkoznak:

szennyvizek;

- b) állati melléktermékek, beleértve azokat a feldolgozott termékeket is, amelyekre az 1774/2002/EK rendelet vonatkozik, kivéve az étetésre, hulladéklerakásra vagy biogáz, vagy komposztáló üzemből való használatra szánt termékeket;
- c) levágástól eltérő módon elpusztult állatok tetemei, halálos, járványos betegségek miatt megölt állatokat és az 1774/2002/EK rendeletnek megfelelően ártalmatlanított állatokat is beleértve;

d) ásványi erőforrások kutatása, kitermelése, kezelése és tárolása során, valamint a kőfejtők üzemeltetéséből származó hulladék, melyekre a 2006/21/EK irányelv vonatkozik.

3. Más vonatkozó közösségi jogszabályban foglalt kötelezettségek sérelme nélkül ki kell zárni ennek az irányelvnek a hatályából a vizek vagy vízi utak kezeléséhez, árvizek megakadályozásához, árvizek vagy aszály hatásainak enyhítéséhez **vagy talajjavításhoz** a felszíni vizekben áthelyezett üledékeket, feltéve, hogy az üledékek nem veszélyesek.
4. Az egyes hulladékfajtákkal történő gazdálkodást külön irányelvekben különös vagy ezen irányelvet kiegészítő rendelkezésekkel lehet szabályozni.

3. cikk

Fogalom-meghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában a következő fogalom-meghatározások érvényesek:

- 1) „Hulladék” olyan anyagot vagy tárgyat jelent, amelytől a birtokosa megválnak, megválni szándékozik vagy megválni köteles;
- 2) „Veszélyes hulladék” a III. mellékletben felsorolt veszélyes tulajdonságok közül egy vagy több tulajdonsággal rendelkező hulladékot jelent;
- 3) „Használt olajak” minden olyan ásványi vagy szintetikus kenőolaj vagy ipari olaj, amely alkalmatlanná vált ahhoz a használatához, amelyhez eredetileg szánták, ilyenek például a használt belső égésű motorolajok és hajtómű olajok, kenőolajok, turbinákhoz használt olajok és hidraulikaolajok.
- 4) „Bio-hulladék” biológiailag lebontható kerti és parki hulladékot, háztartásokból, éttermekből, élelmiszerszállítóktól és kiskereskedelmi telephelyekről származó élelmiszert és konyhai hulladékot, és élelmiszer feldolgozó üzemekből származó hasonló hulladékot jelent;
- 5) „Hulladéktermelő”, akinek a tevékenysége során hulladék keletkezik (eredeti hulladéktermelő) és/vagy bárki, aki előkezelést, keverést vagy egyéb olyan műveletet végez, amely ezen hulladék jellegében vagy összetételében változást eredményez.
- 6) „Hulladék birtokos” a hulladék termelője, illetve az a természetes vagy jogi személy, akinek a hulladék a birtokában van;
- 7) „Kereskedő” olyan vállalkozást jelent, amely a megbízó szerepét tölti be hulladék vásárlás és ezt követő eladás végrehajtására, beleértve az olyan kereskedőket is, akiknek fizikailag nem kerül a tulajdonukba a hulladék;

- 8) „Közvetítő” olyan vállalkozást jelent, amely mások megbízásából a hulladék hasznosítását vagy ártalmatlanítását intézi, beleértve azokat a közvetítőket is, akiknek fizikailag nem kerül a tulajdonukba a hulladék;
- 9) „Hulladékgazdálkodás” a hulladék gyűjtését, szállítását, hasznosítását és ártalmatlanítását jelenti, beleértve az ilyen műveletek felügyeletét és a hulladéklerakó utógondozását, valamint a kereskedőként vagy közvetítőként végzett tevékenységeket is.
- 10) „Gyűjtés” a hulladék összeszedését jelenti, beleértve a hulladék előzetes válogatását és előzetes tárolását valamely hulladékkezelő létesítménybe történő szállításához;
- 11) **„Szeletív gyűjtés” olyan gyűjtést jelent, ahol típus és jelleg szerint külön tartják a hulladékáramot valamilyen különleges kezelés megkönnyítésére;**
- 12) „Megakadályozás” azokat az intézkedéseket jelenti, amelyeket az előtt hoznak meg, mielőtt valamely anyag vagy termék hulladékká válna, és amelyek csökkentik:
- (a) a hulladék mennyiségét, beleértve a termékek újbóli használatán vagy a termékek élettartamának hosszabbításán keresztüli mennyiség csökkentést is;
- (b) a létrehozott hulladéknak a környezetre és az emberi egészségre gyakorolt káros hatásait; vagy
- (c) az anyagokban és termékekben lévő káros anyagok tartalmát;
- 13) „Újbóli használat” minden olyan műveletet jelenti, mellyel a nem hulladékot képviselő termékeket vagy termék részeket újra használják ugyanarra a célra, mint amelyhez eredetileg szánták;
- 14) „Kezelés” a hasznosítási vagy ártalmatlanítási műveleteket jelenti, beleértve a hasznosítás vagy ártalmatlanítás előtti előkészületeket is.
- 15) „Hasznosítás” bármely műveletet jelent, amelynek a fő eredménye, hogy a hulladék hasznos célra szolgáljon más anyagok helyettesítésével, amelyeket egyébként felhasználtak volna valamilyen adott funkció betöltésére, vagy az üzemben, vagy szélesebb értelemben a gazdaságban e funkció betöltéséhez előkészített hulladék. A II. melléklet tartalmazza a hasznosítási műveletek nem teljes körű jegyzékét;
- 16) „Előkészület újbóli használathoz” olyan hasznosításhoz történő ellenőrzési, tisztítási vagy javítási műveleteket jelent, mellyel a hulladékká vált termékeket vagy termék komponenseket előkészítik arra, hogy újbóli használatra kerüljenek bármilyen más előfeldolgozás nélkül;
- 17) „Újrafelhasználás” minden olyan hasznosítási műveletet jelent, mellyel a hulladék anyagokat újra feldolgozzák, akár eredeti, akár más célokra használható termékekké vagy anyagokká. Magában foglalja a szerves anyag újrafeldolgozását, de nem tartalmazza az energia-visszanyerést, és más anyagokká való újrafeldolgozást, amit tüzelőanyagokként vagy visszatöltési műveletekhez szándékoznak használni;
- 18) „Használt olajok regenerálása” minden olyan újrafelhasználási műveletet jelent, amellyel alapolajok hozhatók létre használt olajok finomításával, különösen az ilyen olajokban lévő szennyező anyagok, oxidációs termékek és adalékanyagok eltávolításával;
- 19) „Ártalmatlanítás” bármely műveletet jelent, amely nem hasznosítás, még ott is, ahol a műveletnek másodlagos következménye van az anyagok vagy energia visszanyerésére. Az I. melléklet tartalmaz egy nem teljes jegyzékét az ártalmatlanítási műveletekről;
- 20) „Elérhető legjobb módszerek” a 96/61/EK irányelv 2. cikke (11) bekezdésében meghatározott, elérhető legjobb módszereket jelenti.

4. cikk

Hulladék hierarchia

1. *A következő hulladék hierarchia alkalmazandó fontossági sorrendként a hulladék-megakadályozási és gazdálkodási jogszabályokban és politikában:*

- (a) *megakadályozás;*
- (b) *előkészület újbóli használathoz;*
- (c) *újrafelhasználás;*
- (d) *egyéb hasznosítás, például energia-visszanyerés; és*
- (e) *ártalmatlanítás.*

2. *Az 1. bekezdésben említett hulladék hierarchia alkalmazásakor a tagállamok intézkedéseket tesznek a legjobb általános környezeti eredményt biztosító lehetőségek ösztönzésére. Ehhez szükség lehet arra, hogy bizonyos hulladékáramok eltérjenek a hierarchiától, ahol az ilyen hulladék létrehozásának és kezelésének átfogó hatásait figyelembe vevő, életciklusban történő gondoskodás ezt indokolja.*

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a hulladéokra vonatkozó jogszabályok, és politika kidolgozása teljes mértékben áttekinthető folyamat legyen, betartva a már meglévő, az állampolgárok és az érdekelt felek bevonásával, és a velük való konzultációval kapcsolatos nemzeti szabályokat.

A tagállamok figyelembe veszik az elővigyázatosság és fenntarthatóság általános környezetvédelmi elveit, a műszaki (technikai) megvalósíthatóságot, és gazdasági megvalósíthatóságot, az erőforrások védelmét, valamint az általános környezeti, emberi egészségre gyakorolt, gazdasági és társadalmi hatásokat, az 1. és 13. cikkel összhangban.

5. cikk

Melléktermékek

1. Valamely termelési folyamatból származó anyag vagy tárgy – amikor ennek a folyamatnak az elsődleges célja nem az ilyen anyag vagy tárgy előállítás – csak akkor tekinthető úgy, hogy nem tartozik a 3. cikk (1) bekezdésében említett hulladékok közé, hanem mellékterméknek minősül, ha kielégítésre kerülnek a következő feltételek:
 - (a) egyértelmű az anyag vagy tárgy további használata;
 - (b) az anyag vagy tárgy közvetlenül használható a szokásos ipari gyakorlattól eltérő semmilyen további feldolgozás nélkül;
 - (c) az anyagot vagy tárgyat valamely termelési folyamat szerves részeként állítják elő; és
 - (d) a további használat törvényes, azaz az anyag vagy tárgy kielégíti az adott használathoz megállapított minden lényeges, termékkel, környezettel és egészségvédelemmel kapcsolatos követelményt, és nem vezet általános káros környezeti vagy emberi egészségre gyakorolt hatásokhoz.
2. Az 1. bekezdésben meghatározott feltételek alapján intézkedések fogadhatók el a kielégítő kritériumok meghatározására azokhoz a különleges anyagokhoz vagy tárgyakhoz, amelyek melléktermékeknek, és nem a 3. cikk (1) bekezdésében említett hulladéknak tekintendők. Ezek az intézkedések, amelyeket ezen irányelv kiegészítésével az irányelv nem lényeges elemeinek módosítására terveztek, a 39. cikk (2) bekezdésében említett alapos vizsgálattal történő szabályozási eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

6. cikk

Hulladék vége állapot

1. Bizonyos meghatározott hulladékok a 3. cikk (1) bekezdése értelmében megszűnnek hulladékok lenni, amikor keresztül mennek egy hasznosítási – **újrafelhasználást is beleértve** – műveleten, és megfelelnek a következő feltételekkel összhangban kidolgozott különleges kritériumoknak:
 - (a) az anyagot vagy tárgyat szokásosan használják adott **célokra**;

- (b) létezik piaca az ilyen tárgynak vagy anyagnak, vagy van erre kereslet;
- (c) a tárgy vagy anyag kielégíti az adott **célokra** vonatkozó technikai követelményeket, és kielégíti a termékre vonatkozó meglévő jogszabályokat és szabványokat; és
- (d) az anyag vagy tárgy használata nem vezet átfogó káros, a környezetre vagy emberi egészségre gyakorolt hatásokhoz.

A kritériumoknak, ahol szükséges, tartalmazniuk kell szennyező anyagokra vonatkozó határértékeket, és **figyelembe kell venniük az anyag vagy tárgy minden lehetséges környezeti hatásait.**

2. Az ilyen kritériumok elfogadására és a hulladék pontos körülírására vonatkozó intézkedéseket – amelyeket ezen irányelv kiegészítésével, az irányelv nem lényeges elemeinek módosítására terveztek – a 39. cikk (2) bekezdésében említett alapos vizsgálattal történő szabályozási eljárásnak megfelelően kell elfogadni. **A hulladék vége állapot – különleges kritériumokat meg kell vizsgálni többek között, legalább töltőanyagokhoz, papírhoz, üveghez, fémhez, gumiabroncsokhoz és textíliákhoz.**
3. Az a hulladék, amely az 1. és 2. bekezdés szerint megszűnik hulladéknak lenni, a 94/62/EK, 2000/53/EK, 2002/96/EK és 2006/66/EK irányelvekben és más vonatkozó közösségi jogszabályokban meghatározott hasznosítási és újrafelhasználási célokhoz is megszűnik hulladéknak lenni, **amikor kielégítésre kerülnek ennek a jogszabálynak az újrafelhasználási és hasznosítási követelményei.**
4. Ahol nem határoztak meg kritériumokat közösségi szinten az 1. és 2. bekezdésben megállapított eljárás alapján, a tagállamok esetenként határozhatják meg, hogy bizonyos hulladék megszűnt-e hulladéknak lenni a vonatkozó precedens jog figyelembe vételével. Az ilyen döntésekről a technikai előírásokra és rendelkezésekre, valamint az információs társadalmi szolgáltatásokra vonatkozó szabályok területén az információkról való, gondolkodásról szóló eljárást megállapító 1998 június 22.-i 98/34/EK Európai Parlamenti és Tanácsi irányelvvel¹ összhangban értesítik a Bizottságot, ha így írja elő az irányelv.

7. cikk

Hulladékok jegyzéke

1. A 2000/532/EK bizottsági határozattal létrehozott hulladék jegyzék felfrissítésére vonatkozó intézkedéseket – amelyeket ezen irányelv nem lényeges elemeinek módosítására terveztek – a 39. cikk (2) bekezdésében említett, alapos vizsgálattal történő szabályozási eljárásnak megfelelően kell elfogadni. A hulladékok jegyzékének tartalmaznia kell a veszélyes hulladékot, és figyelembe kell venni a hulladék származását és összetételét, valamint, ahol szükséges, a veszélyes anyagok koncentrációjának

határértékeit. A hulladékok jegyzékének kötelező érvényűnek kell lennie a veszélyes hulladéknak tekintendő hulladék meghatározása tekintetében. Valamely anyag vagy tárgy bevitele a jegyzékbe nem jelenti azt, hogy ez minden körülmények között hulladék. Az adott anyagot vagy tárgyat csak akkor kell hulladéknak tekinteni, ha megfelel a 3. cikk (1) bekezdésében foglalt meghatározásnak.

2. Valamely tagállam a hulladékot veszélyes hulladéknak tekintheti ott, ahol – jöllehet nem jelenik meg veszélyes hulladékként a hulladékok jegyzékében – a III. mellékletben felsorolt tulajdonságok közül egy vagy több tulajdonsággal rendelkezik. A tagállam **késedelem nélkül** értesíti a Bizottságot minden ilyen esetről. **Ezeket az eseteket fel kell jegyezni** a 37. cikk (1) bekezdésében meghatározott jelentésben, és minden lényeges információt meg kell adni a Bizottságnak. A megkapott értesítések figyelembe vételével a jegyzékét felül kell vizsgálni a módosítására vonatkozó döntés meghozatalához.

3. Ahol valamely tagállamnak bizonyítéka van annak igazolására, hogy egy adott hulladék, amely megjelenik a jegyzékben veszélyes hulladékként, nem mutatja a III. mellékletben felsorolt egyik tulajdonságot sem, nem veszélyes hulladékként veheti figyelembe ezt a hulladékot. A tagállamnak **késedelem nélkül** értesítenie kell a Bizottságot minden ilyen esetről, és át kell adnia a Bizottságnak a szükséges bizonyítékot. A megkapott értesítések figyelembe vételével a jegyzékét felül kell vizsgálni a módosítására vonatkozó döntés meghozatalához.

4. **A veszélyes hulladék nem veszélyes hulladékként való átsorolása nem érhető el a hulladék hígításával vagy keverésével annak érdekében, hogy a veszélyes anyagok kezdeti koncentrációi a hulladéknak veszélyes hulladékként való meghatározásához megállapított küszöbérték alatti szintre csökkenjenek.**

5. A jegyzék módosítására vonatkozó intézkedéseket, amelyek célja a 2-es és 3-as bekezdés szerinti elfogadására vonatkozó döntés, és amelyeket ezen irányelv nem lényeges elemeinek módosítására terveztek, a 39-es cikk (2) bekezdésében említett, alapos vizsgálattal meghozott szabályozási eljárással összhangban kell elfogadni.

6. **A tagállamok az 1-es bekezdésben említett hulladék jegyzék szerint tekinthetik a hulladékot nem veszélyes hulladéknak.**

7. **A Bizottság gondoskodik arról, hogy a hulladékok jegyzéke és ennek a jegyzéknek bármilyen felülvizsgálata szükség szerint megfelelően a világos áttekinthetőség, érthetőség, és felhasználók, – különösen kis- és közepes üzleti vállalkozások – számára történő hozzáférhetőség elveinek.**

II. fejezet

Általános követelmények

8. cikk

Kiterjesztett gyártói felelősség

1. A hulladék megakadályozás, **újbóli használat, újrafelhasználás** és hasznosítás megerősítése érdekében a tagállamok jogalkotási vagy nem jogalkotási intézkedéseket hozhatnak annak biztosítására, hogy minden természetes- vagy jogi személy, akik foglalkozásszerűen kifejlesztettek, gyártanak, feldolgoznak, ■ kezelnek, ■ értékesítenek, **vagy importálnak** termékeket (a termék gyártója) kiterjesztett gyártói felelősséggel rendelkezzen.

2. Az ilyen intézkedések magukban foglalhatják a visszaküldött termékek és annak a hulladéknak a fogadását, amely ezeknek a termékeknek a használata után marad, valamint a hulladék ezt követő kezelését és az ilyen tevékenységekhez kapcsolódó pénzügyi kötelezettséget. **Ezek az intézkedések magukban foglalhatják a nyilvánosan elérhető információk megadását arra vonatkozóan, hogy milyen mértékű a termék újbóli használhatósága és újrahasznosíthatósága.**

2. A tagállamok megfelelő intézkedéseket hozhatnak a termékek tervezésének ösztönzésére a környezeti hatások és a hulladék előállítás csökkentése érdekében a termékek előállítása és ezt követő használata során és annak biztosítására, hogy a hulladékká váló termékek hasznosítása és ártalmatlanítása a 4. és 13. cikkel összhangban történjen.

Az ilyen intézkedések ösztönözhetik többek között a többszörös használatra alkalmas termékek kifejlesztését, előállítását és forgalomba hozatalát, amelyek műszaki szempontból tartósak, és amelyek, miután hulladékká váltak, alkalmasak megfelelő és biztonságos hasznosításra és környezettel összeférhető ártalmatlanításra.

3. A kiterjesztett gyártói felelősség alkalmazásakor a tagállamok figyelembe veszik a műszaki, (technikai) megvalósíthatóságot és gazdasági szempontból az életképességet, valamint az átfogó környezeti, emberi egészségre gyakorolt és társadalmi hatásokat, figyelembe véve, hogy biztosítani kell a belső piac megfelelő működését.

4. A kiterjesztett gyártói felelősséget a 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott hulladékgazdálkodási felelősség sérelme nélkül és az érvényben lévő, hulladékarra és vonatkozó és termékre vonatkozó jogszabályok sérelme nélkül alkalmazandó.

9. cikk

Hulladék megakadályozása

Az érdekelt felekkel folytatott konzultációt követően a Bizottság benyújtja az Európai Parlamentnek és a tanácsnak a következő jelentéseket, és ha szükséges az ezeket kísérő, a megakadályozó tevékenységek támogatásához szükséges intézkedésekre és a 29-es cikkben említett hulladékmegakadályozó programok megvalósítására vonatkozó programokat az alábbi időpontokkal:

(a) 2011 végére egy közbenső jelentés, a hulladéklétrehozás fejlődéséről és a hulladékmegakadályozás érvényességi területéről;

(aa) 2011 végére egy termék öko-tervezési politika szabályokba foglalása, mely mind a hulladéklétrehozással, mind a hulladékban a veszélyes anyagok jelenlétével foglalkozik annak elősegítésére, hogy a technológiák a tartós, újrahasználatos és újrafelhasználható termékekre koncentráljanak;

(b) 2014 végére a 2020-ra kitűzött hulladékmegakadályozási és szétbontási jellegű célok meghatározása az elérhető legjobb eljárások alapján, beleértve – ha szükséges – a 29. cikk (4) bekezdésében említett jelzők (indikátorok) módosítását is.

(c) 2011 végére egy intézkedési terv megszövegezése további támogatási intézkedések meghatározására európai szinten, kiemelt hangsúlyt helyezve a jelenlegi fogyasztási rendszerek változtatásának keresésére.

10. cikk

Hasznosítás

1. A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a hulladékhasznosítási művelten menjen keresztül a 4. és 13. cikkkel összhangban.

2. Ahol ez szükséges az 1. bekezdésnek megfelelően és a hasznosítás megkönnyítéséhez vagy javításához, a hulladékot elkülönítve kell gyűjteni, ha ez technikailag, környezeti szempontból és gazdaságossági szempontból megvalósítható, és nem szabad keverni más hulladékkal vagy más, eltérő tulajdonságokkal rendelkező anyaggal.

11. cikk

Újbóli használat és újrafelhasználás

1. A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket a termékek újbóli használatának elősegítésére és az előkészítésre az újbóli használati és javítási hálózatok létrehozásának és támogatásának ösztönzésén, gazdasági eszközök igénybevételén, beszerzési kritériumokon, mennyiségi célokon vagy egyéb intézkedéseken keresztül.

A tagállamok intézkedéseket tesznek a kiváló minőségű újrafelhasználás elősegítésére és ennek a célnak az eléréséhez szelektív hulladékgyűjtési rendszert hoznak létre, ahol ez technikailag, környezeti szempontból és gazdaságosan megvalósítható és az adott újrafelhasználó ágazatokra vonatkozó szükséges minőségi szabványok kielégítéséhez szükséges.

A 10. cikk (2) bekezdésére is figyelemmel, 2015-re külön gyűjtési rendszert kell létrehozni, legalább a következőkhöz: papír, fém, műanyag és üveg.

2. Ezen irányelv céljainak való megfeleléshez és egy magasabb szintű erőforrás hatékonyságú európai újrafelhasználó társadalom felé való haladás érdekében a tagállamok megteszik a következő

célkitűzések elérésére tervezett szükséges intézkedéseket:

(a) 2020-ra a hulladék anyagok – mint például a háztartásoktól származó és esetleg egyéb eredetű papír, fém, műanyag és üveg, amennyiben ezek a más eredetű hulladékokhoz hasonlóan a háztartásokból származó hulladékhoz – újbóli használatához és újrafelhasználásához előkészített mennyiséget legalább összesen 50 tömeg %-al kell növelni;

(b) 2020-ra az újbóli használathoz, újrafelhasználáshoz és egyéb anyaghasznosításhoz az előkészített mennyiséget legalább 70 tömeg %-al kell növelni, beleértve más anyagok helyettesítéséhez nem veszélyes építési és bontási hulladék – az Európai Hulladék Katalógusban (European Waste Catalogue, EWC) 17 05 04 kategóriában meghatározott, természetben előforduló anyag kivételével – felhasználásával történő feltöltési műveleteket is.

3. A Bizottság ezen irányelv 39. cikkének (2) bekezdésében említett alapos vizsgálattal történő szabályozási eljárásnak megfelelően részletes szabályokat határoz meg az ennek a cikknek a 2. bekezdésében kitűzött céloknak való megfelelés igazolásához alkalmazandó módszerekhez és számítási módszerekhez, a hulladéktisztításkró szóló 2002. november 25.-ei 2150/2002/EH európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁵ figyelembe vételével. Ezek magukban foglalhatnak átmeneti időtartamokat a tagállamok számára bármely kategóriában 5%-nál kevesebb újrafelhasználással 2008-ban.

4. Legkésőbb 2014. december 31.-éig a Bizottság megvizsgálja a 2. bekezdésben említett intézkedéseket és célkitűzéseket azzal a céllal, hogy ha szükséges, megerősítse a célkitűzéseket és megfontolja, hogy célkitűzéseket határozzon meg más hulladékokhoz. A Bizottság a jelentését, ha szükséges, egy javaslat kíséretében, elküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

5. A 37. cikknek megfelelően a tagállamok háromévenként jelentést küldenek a Bizottságnak a célok elérésére vonatkozó nyilvántartásokról. Ha nem érték el a célokat, ennek a jelentésnek tartalmaznia kell, hogy melyek ennek az okai, és meg kell adni azokat az intézkedéseket, amelyeket a tagállam megtenni szándékozik a célok eléréséhez.

²⁵

HL L 332, 2002.12.9, 1. o. a legutóbb az 1893/2006/EK rendelettel (HL L 393, 2006.12.30, 1.o) módosított rendelet.

12. cikk

Ártalmatlanítás

A tagállamok biztosítják, hogy ahol nem került végrehajtásra a 10. cikk (1) bekezdésének megfelelő hasznosítás, a hulladék **biztonságos** ártalmatlanítási műveleteken menjen keresztül, **amelyek kielégítik a 13. cikknek az emberi egészség és a környezet védelmére vonatkozó céljait.**

13. cikk

Emberi egészség és a környezet védelme

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a hulladékgazdálkodás végrehajtása úgy történjen, hogy az ne veszélyeztesse az emberi egészséget, ne károsítsa a környezetet, és különösen:

- (a) ne jelentsen kockázatot a vízre, levegőre, talajra, növény- és állatvilágra
- (b) ne okozzon kellemetlen zajt vagy szagot; és
- (c) ne befolyásolja hátrányosan a tájképet vagy a különleges érdeklődésre számot tartó helyeket.

14. cikk

Költségek

1. A szennyező fizet elvvel összhangban a hulladékgazdálkodással kapcsolatban felmerülő költségeket az eredeti hulladék-előállító, vagy a jelenlegi vagy előző hulladék birtokosok viselik.
2. A tagállamok határozhatnak úgy, hogy a hulladékgazdálkodás költségeit részben vagy teljes egészében annak a terméknek az előállítója viseli, akitől a hulladék származik, és hogy az ilyen termék forgalmazói feloszthatják egymás között ezeket a költségeket.

III. fejezet

Hulladékgazdálkodás

15. cikk

Hulladékgazdálkodásért való felelősség

1. A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy minden eredeti hulladék-gyártó, vagy más hulladék birtokos saját maga végrehajtsa hulladék kezelést, vagy a hulladék kezeléssel megbízzon kereskedőt, létesítményt, vagy vállalkozást, amely végrehajtja a hulladékkezelési műveleteket, vagy megállapodik egy magán vagy állami hulladékgyűjtővel a 4. és 13. cikknek megfelelően.
2. Amikor a hulladékot átadja eredeti gyártótól, vagy hulladékbirtokos az 1. bekezdésben említett természetes vagy jogi személyek közül valamelyiknek, előzetes kezelés végrehajtásához, általános szabályként nem következik be a

teljes hasznosítási vagy ártalmatlanítási művelet végrehajtására vonatkozó felelősség alóli mentesítés.

Az 1013/2016/EK rendelet sérelme nélkül a tagállamok előírhatják a felelősség feltételeit és meghatározhatják, hogy az eredeti gyártónak milyen esetekben kell megtartania a felelősséget a teljes kezelési láncra vonatkozóan, vagy melyek azok az esetek, amikor megosztható a gyártó és a hulladékbirtokos felelőssége, vagy átruházható a kezelési lánc szereplői között.

3. A tagállamok a 8. cikknek megfelelően határozhatnak úgy, hogy a hulladékgazdálkodás intézéséért a felelősséget részben vagy teljesen azon termék gyártójának kell viselnie, ahonnan a hulladék származik, és hogy az ilyen termék forgalmazói megoszthatják egymással ezt a felelősséget.

4. A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a területükön belül a foglalkozásszerű alapon hulladékot begyűjtő vagy szállító létesítmények vagy vállalkozások a 13. cikkben meghatározott kötelezettségek betartása mellett gyűjtsék a hulladékot és szállítsák azt a megfelelő kezelő létesítményekhez.

16. cikk

Az önellátás és közelség elvei

1. A tagállamok – ahol ez szükséges vagy tanácsos, más tagállamokkal együttműködve – megteszik a megfelelő intézkedéseket, hogy integrált és megfelelő hulladék ártalmatlanító hálózatot és a magánháztartásokból gyűjtött vegyes települési hulladék hasznosításához integrált és megfelelő hálózatot hozzanak létre, beleértve ott is, ahol az ilyen gyűjtés más gyártóktól származó ilyen hulladékra is kiterjed, az elérhető legjobb eljárásokat figyelembe véve.

Az 1013/2006/EK rendelettel eltérve a tagállamok a hálózatuk védelme érdekében korlátozhatják a hasznosításként besorolt hulladékégetőkhöz szánt hulladék bejövő szállítmányait, ahol megállapításra kerül, hogy az ilyen szállítmányok eredményeként a nemzeti hulladék ártalmatlanítása vagy a hulladék kezelése nem a hulladékgazdálkodási terveikkel összhangban történne. A tagállamok értesítik a Bizottságot minden ilyen döntésről. A tagállamok környezetvédelmi alapokon a kimenő hulladékszállítmányokat is korlátozhatják az 1013/2006/EK rendeletben foglaltak szerint.

2. A hálózatot úgy kell megtervezni, hogy lehetővé tegye a közösség, mint egész számára, hogy önellátó legyen a hulladék ártalmatlanításban, valamint az 1. bekezdésben említett hulladék hasznosításban, és lehetővé tegye a tagállamok számára, hogy egyenként haladhassanak efelé a cél felé, figyelembe véve a földrajzi körülményeket, vagy bizonyos típusú hulladékokhoz speciálisan létrehozott létesítmények szükségességét.

3. A hálózatnak alkalmasnak kell lennie a hulladék ártalmatlanítására vagy az 1. bekezdésben említett hulladék hasznosítására a legközelebbi megfelelő létesítmények valamelyikében, a legmegfelelőbb módszerek és technológiák segítségével azért, hogy biztosítható legyen a környezet- és egészségvédelem magas szintje.

4. A közelség és önellátás elvei nem jelentik azt, hogy minden egyes tagállamnak rendelkeznie kell a végleges hasznosító létesítmények teljes körével ezen tagállamon belül.

17. cikk

Veszélyes hulladék ellenőrzése

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedést annak biztosítására, hogy a veszélyes hulladék előállítása, gyűjtése és szállítása, valamint annak tárolása és kezelése a környezet és az emberi egészség védelmét biztosító feltételek között kerüljön végrehajtásra a 13. cikk rendelkezéseinek kielégítése érdekében, beleértve a veszélyes hulladék előállításától a végleges célállomáig való nyomonkövethetőség és a veszélyes hulladék ellenőrzésének biztosítására hozott intézkedést is, a 35. és 36. cikk követelményeinek kielégítése érdekében.

18. cikk

Veszélyes hulladék keverésének tiltása

1. A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a veszélyes hulladék ne keveredjen sem más kategóriákba tartozó más hulladékkal, sem pedig más hulladékkal vagy anyaggal. A keverés magában foglalja a veszélyes anyagok hígítását is.

2. Az 1. bekezdéstől eltérően a tagállamok engedélyezhetik a keverést, feltéve, hogy:

(a) a keverési műveletet olyan létesítmény vagy vállalkozás hajtja végre, amely engedélyt kapott a 23. cikknek megfelelően;

(b) a 13. cikkben foglalt feltételek kielégítésre kerülnek, és nem növekszik a hulladékgazdálkodás ártalmas hatása az emberi egészségre vagy a környezetre; és

(c) a keverési műveletek összhangban vannak az elérhető legjobb technológiákkal

3. A műszaki és gazdaságossági megvalósíthatósági kritériumokra is figyelemmel, ahol a veszélyes hulladék összekeverése már megtörtént, az 1. bekezdéssel ellentétes módon, el kell végezni a különválasztást, ahol lehetséges és szükséges, a 13. cikkben előírtak teljesítése érdekében.

19. cikk

Veszélyes hulladék címkézése

1. A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a veszélyes hulladék a gyűjtése, a szállítása és az átmeneti tárolása során a hatályos nemzetközi és közösségi előírásoknak megfelelően legyen csomagolva és címkézve.

2. Minden esetben, amikor veszélyes hulladék átadásra kerül valamely tagállamon belül, kísérnie kell azt egy azonosító dokumentumnak — ami lehet elektronikus formátumban is — amely tartalmazza az 1013/2006/EK rendelet IB mellékletében előírt megfelelő adatokat.

20. cikk

Háztartásokban előállított veszélyes hulladék

A 17. 18. 19. és 35. cikk nem alkalmazandó háztartások által előállított vegyes hulladéokra.

A 19 és 35. cikk nem alkalmazandó háztartások által előállított veszélyes hulladék külön frakcióira mindaddig, amíg ezeket valamely létesítmény vagy vállalkozás — amely engedélyt kapott, vagy amelyet nyilvántartásba vettek a 23. vagy 23. cikknek megfelelően — begyűjtéshez, ártalmatlanításhoz vagy hasznosításhoz elfogadja azokat.

21. cikk

Használt olajok

1. A veszélyes hulladéknak a 18. és 19. cikkben meghatározott kezelésével kapcsolatos kötelezettségek sérelme nélkül a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy:

(a) ahol ez technikailag megoldható, a használt olajok gyűjtése külön történjen;

(b) a használt olajok kezelése összhangban legyen a 4. és 13. cikkel;

(c) ahol ez technikailag keresztülvihető és gazdasági szempontból megvalósítható, a különböző jellemzőkkel rendelkező használt olajokat ne keverjék össze, és a használt olajokat ne keverjék más fajta hulladékkal, vagy anyaggal, ha az ilyen keverés hátrányos a kezelésükhöz.

2. A tagállamok a használt olajok külön történő gyűjtéséhez és azok megfelelő kezeléséhez további intézkedéseket alkalmazhatnak a nemzeti körülményeiknek megfelelően, ilyenek például a technikai követelmények, gyártói felelősség, gazdasági eszközök vagy önkéntes megállapodások.

3. Ha a nemzeti jogszabályoknak megfelelően a használt olajokra regenerálási követelmények vonatkoznak, a tagállamok előírhatják, hogy az ilyen használt olajokat regenerálni kell, ha az technikailag megvalósítható, és ahol az 1013/2006/EK rendelet 11. vagy 12. cikke alkalmazandó, korlátozzák a használt olajok határokon át történő szállítását a saját területükről hulladékégető létesítményekbe, hogy elsőbbséget biztosítsanak a használt olajok regenerálásának.

22. cikk

Biológiai hulladék

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket és a 4. és 13. cikkeknek megfelelően ösztönözik:

- (a) a biológiai hulladék külön történő gyűjtésére **a biológiai hulladék komposztálásának és rothasztásának (digerálásának) szem előtt tartásával;**
- (b) a biológiai hulladék magas szintű környezetvédelmet kielégítő módon történő kezelésére;
- (c) a biológiai hulladékból előállított, a környezet szempontjából biztonságos anyagok használatára.

A Bizottság kiértékeli a biológiai hulladék kezelését azzal a céllal, hogy ha szükséges, benyújtson egy javaslatot. **A kiértékelés megvizsgálja a biológiai hulladékkezelésre (gazdálkodásra) vonatkozó minimális követelmények és a biológiai hulladékból származó komposztra és rothasztott anyagra vonatkozó minőségi kritériumok meghatározásának lehetőségét a magas szintű emberi egészség – és környezetvédelem garantálásához.**

IV fejezet Engedélyek és nyilvántartások

23. cikk

Engedélyek kiadása

1. A tagállamok minden létesítménytől vagy vállalkozástól, amely hulladékkezelési műveleteket akar végrehajtani, megköveteli, hogy engedélyt szerezzen be az illetékes hatóságtól.

Az ilyen engedélyeknek legalább a következőket kell előírniuk:

- (a) a kezelhető hulladéktípusok és mennyiségek;
 - (b) minden egyes megengedett művelettípushoz az érintett telephelyre vonatkozótechnikai, műszaki és minden egyéb követelmény;
 - (c) a végrehajtandó biztonsági intézkedések és óvintézkedések
 - (d) az egyes művelettípusokhoz használandó módszerek
 - (e) a folyamatos figyelési (monitoring) és ellenőrzési műveletek, amelyekre szükség lehet;
 - (f) a bezárásra és utógondozásra vonatkozó rendelkezések, melyekre szükség lehet.
2. Az engedélyek előírt időtartamra adhatók meg és megújíthatók lehetnek.

3. Ahol az illetékes hatóság úgy tekinti, hogy az alkalmazni szándékozott kezelési módszer környezetvédelmi szempontból elfogadhatatlan, különösen, amikor a módszer nincs összhangban a 13. *cikk*el, visszautasítja az engedély kiadását.
4. Hulladékégetésre vagy energia-visszanyeréssel együtt történő hulladékégetésre vonatkozó bármely engedély kiadásának feltétele legyen, hogy az energia-visszanyerés magas szintű energia-kihozattal történjen.
5. Feltéve, hogy kielégítésre kerülnek az ebben a cikkben foglalt követelmények, a más nemzeti vagy közösségi jogszabályok alapján létrehozott bármely engedély összevonható az 1. bekezdésben megkövetelt engedéllyel egyetlen engedély létrehozására, ahol az ilyen formátum elkerüli a szükségtelen információismétlődést és az üzemeltető vagy az illetékes hatóság munkájának ismétlődését.

24. cikk

Mentesítések az engedély beszerzési követelmények alól

A tagállamok mentesíthetik a létesítményeket vagy vállalkozásokat a 23. *cikk* (1) bekezdésével megállapított követelmény alól a következő műveletek esetében:

- (a) a saját, nem veszélyes hulladékok ártalmatlanítása a képződés helyén; vagy
- (b) hulladékhasznosítás.

25. cikk

Mentesítések feltételei

1. Ahol valamely tagállam mentesítést kíván adni a 24. *cikk*ben foglaltaknak megfelelően, minden egyes tevékenység típusra vonatkozóan általános szabályokat kell megállapítania, melyek meghatározzák azokat a hulladéktípusokat és mennyiségeket, amelyekre valamely mentesítés vonatkozhat, valamint az alkalmazandó kezelés módszerét.

Ezeket a szabályokat úgy kell megtervezni, hogy biztosítva legyen, hogy hulladék kezelése megfeleljen a 13. *cikk*nek. A 24. *cikk* (a) pontjában említett ártalmatlanítási műveletek esetében ezeknek a szabályoknak az elérhető legjobb technológiákat kell figyelembe venniük.

2. Az 1. bekezdésben meghatározott általános szabályokon kívül a tagállamok különleges feltételeket is megállapíthatnak a veszélyes hulladékokra vonatkozó mentesítésekhez, beleértve a tevékenységtípusokat, valamint a különböző formában történő hasznosítás végrehajtására vonatkozó minden más szükséges követelményt, és ahol ez lényeges a hulladékban lévő veszélyes anyagok tartalmára vonatkozó határértékeket, valamint a kibocsátási határértékeket.

3. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az 1. és 2. bekezdésnek megfelelően megállapított általános szabályokról.

26. cikk

Nyilvántartásba vétel

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóságok nyilvántartás vezessenek az alábbiakról, ha azokra nem vonatkoznak az engedély beszerzési követelmények:

- (a) azok a létesítmények vagy vállalkozások, amelyek hivatásszerűen végeznek hulladékgyűjtést vagy – szállítást;
- (b) kereskedők vagy közvetítők; és
- (c) Azok a létesítmények vagy vállalkozások, amelyekre a 24. cikk szerinti engedélyezési követelmények alóli mentesítések vonatkoznak.

A bürokrácia minimálissá tételére, ahol lehetséges, az illetékes hatóság által vezetett, már meglévő nyilvántartásokat használják majd ehhez a nyilvántartásba vételi folyamathoz a lényeges információk beszerzésére.

27. cikk

Minimális előírások

1. Azokhoz a kezelési tevékenységekhez, amelyek a 23. cikk alapján engedélykötelesek, technikai minimális előírások fogadhatók el, ahol létezik bizonyíték arra, hogy az ilyen minimális előírásokból előnyök származhatnak az emberi egészség és a környezetvédelem szempontjából. Ezeket az intézkedéseket, amelyeket ezen irányelv nem lényeges elemeinek módosítására terveztek az irányelv kiegészítésével, a 39. cikk (2) bekezdésében említett, alapos vizsgálattal végrehajtott szabályozási eljárásnak megfelelően kell elfogadni.
2. Az ilyen minimális előírások csak azokra a hulladékkezelési tevékenységekre terjedjenek ki, amelyekre nem vonatkozik a 96/61/EK irányelv, vagy nem alkalmasak ahhoz, hogy vonatkozzon rájuk ez az irányelv.
3. Az ilyen minimális előírásoknak:
 - (a) a hulladékkezelési tevékenység fő környezeti hatásaira kell irányulniuk;
 - (b) biztosítaniuk kell, hogy a hulladék kezelése a 13. cikknek megfelelően történjen;
 - (c) figyelembe kell venniük az elérhető legjobb technológiákat és;
 - (d) szükség szerint tartalmazniuk kell a kezelés minőségére és a folyamat követelményekre vonatkozó elemeket.
4. Azokhoz a tevékenységekhez, amelyekhez a 26. cikk (a) és (b) pontja értelmében nyilvántartásba vétel szükséges, minimális előírásokat kell elfogadni, ahol létezik bizonyíték arra, hogy az ilyen minimális

előírásokból előnyök származhatnak az emberi egészség és a környezet védelme vagy a belső piac zavarának elkerülése szempontjából, beleértve a kollektorok, szállítóberendezések, kereskedők vagy közvetítők technikai minősítésére vonatkozó elemeket is.

Ezeket az intézkedéseket, amelyeket ezen irányelv nem lényeges elemeinek módosítására terveztek az irányelv kiegészítésével, a 39. cikk (2) bekezdésében említett, alapos vizsgálattal végrehajtott szabályozási eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

V. fejezet Tervek és programok

28. cikk

Hulladékgazdálkodási tervek

1. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóságok elkészítsenek egy vagy több hulladékgazdálkodási tervet az 1, 4, 13 és 16 cikknek megfelelően.

Ezeknek a terveknek egyedül vagy egymással összekapcsolva le kell fedniük az érintett tagállam teljes földrajzi területét.

2. A hulladékgazdálkodási tervek tartalmazzanak egy elemzést az érintett földrajzi entitásban az aktuális hulladékgazdálkodási helyzetről, valamint sorolják fel a hulladék újbóli használatához, újrafelhasználásához, hasznosításához és ártalmatlanításához való, a környezet szempontjából kedvező előkészítés javítására végrehajtható intézkedéseket és annak kiértékelését, hogy a terv hogyan fogja támogatni ezen irányelv céljainak és rendelkezéseinek megvalósítását.
3. A hulladékgazdálkodási tervek legalább a következőket tartalmazzák, szükség szerint, és a tervezési terület lefedése, valamint a földrajzi szint figyelembe vételével:
 - (a) a területen belül képződött hulladék típusát, mennyiségét és forrását, a valószínűleg a nemzeti területről vagy területre szállítandó hulladékot, és a jövőben a hulladékaromok alakulásának kiértékelését;
 - (b) a már meglévő hulladékgyűjtő rendszereket és a nagyobb ártalmatlanító és hasznosító létesítményeket, beleértve az olyan használt olajokra, veszélyes hulladékokra vagy hulladékaromokra vonatkozó különleges intézkedéseket is, amelyekkel külön közösségi jogszabályok foglalkoznak;
 - (c) új hulladékgyűjtő rendszerek szükségességének kiértékelését, meglévő hulladéklétesítmények bezárását, a 16. cikknek megfelelően további hulladéklétesítmény infrastruktúrát, és ha

szükséges, az ezekhez kapcsolódó beruházásokat;

(d) ha szükséges, a helyszín azonosításához az elhelyezési kritériumokra és a jövőbeni ártalmatlanító, vagy nagyobb hasznosító létesítmények kapacitására vonatkozó elegendő információt;

(e) általános hulladékgazdálkodási politikákat, beleértve a tervezett hulladékgazdálkodási technológiákat és módszereket, vagy a különleges hulladékgazdálkodási problémákat képviselő hulladéokra vonatkozó politikákat.

4. A hulladékgazdálkodási terv a következőket tartalmazhatja, a tervezési terület lefedésének és a földrajzi szintnek a figyelembe vételével:

(a) a hulladékgazdálkodással kapcsolatos szervezési, (szervezeti) szempontot, beleértve a hulladékgazdálkodást végrehajtó állami és magán szereplők közötti felelőségek, kötelezettségek felosztásának leírását is;

(b) a különböző hulladékproblémák megoldásához a gazdasági és egyéb eszközök igénybevétele hasznosságának és alkalmasságának kiértékelését, figyelembe véve, hogy fenn kell tartani a belső piac zökkenőmentes működését;

(c) tudatossági kampányok igénybe vételét és információk közlését a nagyközönséget és adott fogyasztó szegmenseket megcélozva;

(d) az eddigiek során már szennyezett hulladékártalmatlanítási telephelyet és intézkedéseket azok rehabilitációjához.

5. A hulladékgazdálkodási tervek összhangban legyenek a 94/62/EK irányelv 14. cikkében megállapított hulladéktervezési követelményekkel és az 1999/31/EK irányelv 5. cikkében említett, a hulladéklerakó helyekre kerülő, biológiailag lebontható hulladék csökkentésének megvalósítására vonatkozó stratégiával.

29. cikk

Hulladék megakadályozási programok

1. A tagállamok az 1. és 4. cikkkel összhangban legkésőbb...-ra létrehozhatnak hulladék megakadályozási programokat*.

Az ilyen programokat be kell építeni, vagy a 28. cikkben meghatározott hulladékgazdálkodási tervekbe, vagy szükség szerint más környezetpolitikai programokba, vagy pedig külön

HL: kérjük, írja be az ennek az irányelvnek a hatályba lépése utáni 5. évnél az évszámát.

programokként kell működniük. Ha beépítésre kerül egy ilyen program a hulladékgazdálkodási tervbe vagy más programokba, világosan meg kell határozni a hulladékmegakadályozási intézkedéseket.

2. Az 1. bekezdésben előírt programok meghatározzák a hulladék megakadályozási célokat. A tagállamok leírják a már létező megakadályozási intézkedéseket, és kiértékelik a IV mellékletben jelzett intézkedés példák vagy más megfelelő intézkedések hasznosságát.

Az ilyen célkitűzések és intézkedések célja a gazdasági növekedés és a hulladéklétrehozással kapcsolatos környezeti hatások közötti kapcsolat megszakítása legyen.

3. A tagállamok meghatározzák a megfelelő különleges kvalitatív vagy kvantitatív kiindulási helyzeteket az elfogadott hulladék megakadályozási intézkedésekhez az intézkedések végrehajtása során az előrehaladás figyeléséhez és értékeléséhez és ugyanerre a célra meghatározhatnak a 4. bekezdésben említett céloktól és jelzőktől eltérő különleges kvalitatív vagy kvantitatív célokat és jelzőket.

4. A hulladék megakadályozási intézkedésekre vonatkozó jelzők a 39. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően fogadhatók el.

5. A Bizottság *létrehoz egy rendszert a hulladék megakadályozással kapcsolatos legjobb eljárásra vonatkozó információk megosztásához* és iránymutatásokat dolgoz ki, hogy segítse a tagállamokat a programok elkészítésében.

30. cikk

A tervek és programok kiértékelése és felülvizsgálata

1. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a hulladékgazdálkodási tervek és hulladékmegakadályozási programok legalább 6 évenként kiértékelésre és szükség szerinti módosításra kerüljenek, *és összhangban legyenek a 9. és 11. cikkkel a terveknek és a programoknak azok a részei, amelyekre ezek a cikkek vonatkoznak.*

2. *Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség felkérését kap, hogy szerepeltesse az éves jelentésében a hulladékmegakadályozási programok elkészítésében és végrehajtásában elért haladás felülvizsgálatát.*

31. cikk

A nyilvánosság bevonása

A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az érintett érdekelt felek és hatóságok, valamint a nagyközönség lehetőséget kapjon a hulladékgazdálkodási tervek és hulladékmegakadályozási programok kidolgozási programjában való részvételre és hozzáférhessenek azokhoz amikor már kidolgozásra kerültek, a 2003/35/EK irányelvnek megfelelően vagy, ha ez az adott esetre vonatkozik, a környezetre vonatkozó bizonyos tervek és programok hatásainak kiértékeléséről szóló 2001. június 27.-i 2001/42/EK Európai Parlamenti és Tanácsi irányelvnek²⁶

²⁶ HL 197, 2001.7.21, 30. o.

megfelelően. A tagállamok egy nyilvánosan elérhető weboldalra helyezik a terveket és a programokat.

32. cikk

Együttműködés

A tagállamok szükség szerint együttműködnek más érintett tagállamokkal és a Bizottsággal a hulladékgazdálkodási tervek és hulladék megakadályozási programok elkészítéséhez a 28. és 29. cikknek megfelelően.

33. cikk

A Bizottságnak benyújtandó információk

1. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a 28. és 29. cikkben említett hulladékgazdálkodási tervekről és hulladékmegakadályozási programokról, amikor már elfogadásra kerültek, és a tervekhez és programokhoz végrehajtott minden lényeges módosításról.
2. Az ezen tervek és programok elfogadására és jelentős módosításaira vonatkozó információk bejelentéséhez a formátumot a 39. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

VI. fejezet

Ellenőrzések és nyilvántartások

34. cikk

Ellenőrzések

1. Az illetékes hatóságoknak megfelelő időszakonként ellenőrizniük kell a hulladékkezelési műveleteket végrehajtó létesítményeket vagy vállalkozásokat, hivatászerűen hulladékot gyűjtő vagy szállító létesítményeket vagy vállalkozásokat, közvetítőket és kereskedőket, és a veszélyes hulladékot létrehozó létesítményeket, vagy vállalkozásokat.
2. A gyűjtési és szállítási műveletekre vonatkozó ellenőrzéseknek ki kell terjedniük a gyűjtött és szállított hulladék származására, jellegére, mennyiségére és rendeltetésére.
3. A tagállamok figyelembe vehetik a közösségi öko-gazdálkodási és auditálási rendszerből (Eco-Management and Audit Scheme, EMAS) beszerzett nyilvántartásokat, különösen az ellenőrzések gyakoriságára és intenzitására vonatkozóan.

35. cikk

Nyilvántartás vezetés

1. A 23. cikk (1) bekezdésében említett létesítményeknek vagy vállalkozásoknak, a veszélyes hulladék előállítóinak és a hivatászerűen veszélyes hulladékot gyűjtő vagy szállító létesítményeknek és vállalkozásoknak, valamint a veszélyes hulladék

kereskedőiként vagy közvetítőiként eljáró személyeknek **kronológiai sorrendben** nyilvántartást kell vezetniük a hulladék mennyiségéről, jellegéről és eredetéről és ahol ez releváns, a rendeltetéséről, gyűjtési gyakoriságáról, szállítás módjáról és kezelési módszeréről, amely a hulladék tekintetében előreláthatóan bekövetkezik és kérés esetén ezeket az információkat az illetékes hatóságok rendelkezésére kell bocsátani.

2. Veszélyes hulladék esetében a nyilvántartásokat legalább 3 évig kell megőrizni, kivéve a veszélyes hulladékot szállító létesítményeket és vállalkozásokat, amelyeknek legalább 12 hónapig kell megőrizni az ilyen nyilvántartásokat.

3. Az illetékes hatóságok vagy valamilyen előző hulladék birtokos kérésére át kell adni az okmányyszerű bizonyítékot arról, hogy végrehajtásra kerültek a hulladékgazdálkodási műveletek.

3. A tagállamok megkövetelhetik a nem veszélyes hulladék előállítóitól, hogy feleljenek meg az 1. és 2. bekezdés követelményeinek.

36. cikk

Végrehajtás és bírságok

1. A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében is, hogy megtiltsák a hulladékok elhagyását vagy illegális lerakását, illetve ellenőrizetlen ártalmatlanítását.
2. A tagállamok meghatároznak az ezen irányelv rendelkezéseinek megsértéséhez alkalmazandó bírságokat, és minden intézkedést megtesznek, amely annak biztosításához szükséges, hogy ezek végrehajtásra kerüljenek. A bírságok hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűek legyenek.

VII. fejezet

Záró rendelkezések

37. cikk

Jelentéskészítés és felülvizsgálat

1. A tagállamok háromévenként tájékoztatják a Bizottságot ennek az irányelvnek a végrehajtásáról elektronikus formában egy ágazati jelentés benyújtásával. Ez a jelentés tartalmazzon tájékoztatást a használt olaj kezeléséről (ártalmatlanításáról), a hulladékmegakadályozási programok végrehajtásában elért haladásról **és a kiterjesztett gyártói felelősségről szóló 8. cikkben előrevetített intézkedésekre vonatkozó információkról.**

A jelentést a környezetre vonatkozó bizonyos irányelvek végrehajtásáról beszámoló jelentések egységesítéséről és ésszerűsítéséről szóló 1991 december 23.-ai 91/692/EGK tanácsi irányelv²⁷ 6. cikkében említett eljárásnak megfelelően a Bizottság által elkészített kérdőív vagy vázlat alapján kell elkészíteni. A tagállamok a jelentést az általa felölelt három éves időszak végétől számított három hónapon belül küldik meg a Bizottságnak.

²⁷ HL L 377., 1991.12.31., 48. o. A legutóbb az 1882/2003/EK rendelettel módosított irányelv

2. A Bizottság a kérdőívet vagy vázlatot az ágazati jelentés által felölelt időszak kezdete előtt hat hónappal küldi meg a tagállamoknak.

3. A Bizottság a tagállamok ágazati jelentésének benyújtását követő kilenc hónapon belül jelentést tesz közzé az irányelv végrehajtásáról az 1. bekezdésnek megfelelően.

4. Az első jelentésben, amely létrejöttének dátuma... * a Bizottság felülvizsgálja ennek az irányelvnek a végrehajtását, **az energia-hatásfokrendelkezéseket is beleértve**, és ha ez szükséges, benyújt egy módosítási javaslatot. A jelentés a már létező tagállami hulladék megakadályozási programokat, **célkitűzéseket** és jelzőket is kiértékeli és felülvizsgálja a közösségi szintű programok lehetőségét, **beleértve a gyártói felelősségi rendszereket bizonyos hulladékaromokra vonatkozóan**, célokat, jelzőket **és az újrafelhasználással, anyag és energia visszanyerési műveletekkel kapcsolatos olyan intézkedéseket, amelyek hozzájárulhatnak az 1. és 4. cikkben meghatározott célok hatékonyabb teljesítéséhez.**

38. cikk

Értelmezés és hozzáigazítás a műszaki fejlődéshez

1. A Bizottság iránymutatásokat dolgozhat ki a hasznosítás és ártalmatlanítás meghatározásainak értelmezéséhez.

Ha szükséges, meg kell határozni a II. melléklet R1 pontjában említett, a hulladékégető létesítményekhez alkalmazandó képlet alkalmazását. Figyelembe vehetők a helyi éghajlati körülmények, ilyenek például, hogy milyen mértékű a hideg, és a fűtés szükségessége olyan mértékben, ahogyan ezek hatással vannak azokra az energiamennyiségekre, amelyek technikailag használhatók, vagy előállíthatók villamos energia, fűtés, vagy folyamatgőz formájában.

A legkülsőbb régiók helyi körülményei, úgy, ahogyan ezeket a szerződés 299. cikke (2) bekezdésének 4. alparagrafusában elismerésre kerültek és az 1985-ös csatlakozási jogszabály 25. cikkében említett területek helyi körülményei is figyelembe vehetők. Az ennek az irányelvnek a nem lényeges elemei módosítására tervezett ezen intézkedést a 39. cikk (2) bekezdésében említett, alapos vizsgálattal végrehajtott szabályozási eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

2. A mellékletek módosíthatók a tudományos és műszaki fejlődés figyelembe vételével. Az ennek az irányelvnek a nem lényeges elemei módosítására tervezett ezen intézkedést a 39. cikk (2) bekezdésében említett, alapos vizsgálattal végrehajtott szabályozási eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

39. cikk

Bizottsági eljárás

1. A Bizottságot egy bizottság segíti.

HL: hat évvel ennek az irányelvnek a hatályba lépése után

2. Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5/a cikkének (1) – (4) bekezdéseit és 7. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel a 8. cikkének rendelkezéseire.

3. Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel a 8. cikk rendelkezéseire.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított határidő három hónap.

4. Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 4. és 7. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel a 8. cikk rendelkezéseire.

40. cikk

Transzponálás

1. A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek ... -ig* megfeleljenek.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz a hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell küldeni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

2. A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fognak el.

41. cikk

Hatálytalanítási és átmeneti rendelkezések

A 75/439/EGK, 91/689/EGK és 2006/12/EK irányelvek ... *-tól kezdődően hatályukat veszítik.

*Azonban ... *-tól a következők alkalmazandók:*

(a) *a 75/439/EGK irányelvben a 10. cikk 4. bekezdése helyébe a következő szöveg lép:*

„4. A használt olajok PCB/PCT tartalmának meghatározásához a referenciamérési módszert a Bizottság határozza meg. Ezt az intézkedést, melyet ezen irányelv nem lényeges irányelveinek módosítására terveztek annak kiegészítésével, a hulladékokról szóló 2006. április 5.-i 2006/12/EK Európai Parlamenti és Tanácsi irányelv 18. cikke (4) bekezdésében említett, alapos vizsgálattal végrehajtott szabályozási eljárással összhangban kell elfogadni. **

** HL L 114, 2006.4.27, 9. o.”*

(b) *A 91/689/EGK irányelv a következőképpen módosul:*

HL: kérjük, írja be az ennek az irányelvnek a hatályba lépésétől számított 24. hónap dátumát.

* HL: kérjük, írja be az ennek az irányelvnek a hatályba lépési dátumát-

(i) Az 1. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„4. Ezen irányelv alkalmazásában a 'veszélyes hulladék' jelentése:

- Az a veszélyes hulladékként besorolt hulladék, amely szerepel a 2000/532/EK* bizottsági határozattal ezen irányelv I. és II. melléklete alapján létrehozott jegyzéken. Ezeknek a hulladékoknak rendelkezniük kell a III. mellékletben felsorolt tulajdonsággal. A jegyzékben figyelembe kell venni a hulladék eredetét és összetételét, valamint, ha ez szükséges, a koncentráció határértékeit. Ezt a jegyzéket rendszeresen felül kell vizsgálni, és ha szükséges, módosítani kell. Ezt az intézkedést, melyet ezen irányelv nem lényeges irányelveinek módosítására terveztek annak kiegészítésével, a hulladékokról szóló 2006. április 5. –ei 2006/12/EK Európai Parlamenti és Tanácsi irányelv 18. cikke (4) bekezdésében említett**, alapos vizsgálattal végrehajtott szabályozási eljárással összhangban kell elfogadni.
- Bármely más hulladék, amely valamely tagállam megítélése szerint rendelkezik a III: mellékletben felsorolt tulajdonságok valamelyikével. Ezekről az esetekről tájékoztatják a Bizottságot, és felülvizsgálják a jegyzékbe történő felvétel érdekében. Ezt az intézkedést, melyet ezen irányelv nem lényeges irányelveinek módosítására terveztek annak kiegészítésével, a 2006/12/EK irányelv 18. cikke (4) bekezdésében említett, alapos vizsgálattal végrehajtott szabályozási eljárással összhangban kell elfogadni.

* HL L 226, 2000.9.6, 3. o. a legutóbb a 2001/573/EK tanácsi határozattal (HL L 203/, 2001.7.28, 18. o.) módosított határozat.

** HL L 114, 2006.4.27, 9. o.”

(ii) A 9. cikk helyébe a következő rendelkezés lép:

„9. cikk

Azokat a módosításokat, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelv mellékleteit a tudományos és műszaki fejlődéshez megfelelően hozzáigazítsák, és felülvizsgálják az 1. cikk (4) bekezdésében említett hulladékok jegyzékét – és amelyeket ezen irányelv nem lényeges elemei módosítására terveztek, többek között az irányelv kiegészítésével – a 2006/12/EK irányelv 18. cikke (4) bekezdésében említett, alapos vizsgálattal végrehajtott szabályozási eljárással összhangban kell elfogadni”

(c) A 2006/12/EK irányelv a következőképpen módosul:

(i) Az 1. cikk (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. Az 1. bekezdés (a) pontjához a 2000/532/EK Bizottsági határozat* alkalmazandó, mely tartalmazza az I. mellékletben felsorolt kategóriákhoz tartozó hulladékok jegyzékét. Ezt a jegyzéket időről időre át kell tekinteni, és ha szükséges, módosítani kell. Ezt az intézkedést, melyet ezen irányelv nem lényeges irányelveinek módosítására terveztek annak kiegészítésével, a 18. cikk (4) bekezdésében említett, alapos vizsgálattal végrehajtott szabályozási eljárással összhangban kell elfogadni.

* HL L 226, 2000.9.6, 3. o. a legutóbb a 2001/573/EK tanácsi határozattal (HL L 203/, 2001.7.28, 18. o.) módosított határozat.

(ii) A 17. cikk helyébe a következő rendelkezés lép:

„17. cikk

Azokat a módosításokat, amelyek ahhoz szükségesek, hogy ezen irányelv mellékleteit hozzáigazítsák a tudományos és műszaki fejlődéshez, és amelyeket ezen irányelv nem lényeges elemeinek módosítására terveztek, a 18. cikk (4) bekezdésében említett, alapos vizsgálattal végrehajtott szabályozási eljárással összhangban kell elfogadni.”

(iii) A 18. cikk 4. bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„4. Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5a cikkének (1) - (4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni,, figyelemmel a 8. cikk rendelkezéseire.

A hatályát veszített irányelvekre történő hivatkozásokat úgy kell értelmezni, hogy azok erre az irányelvre történő hivatkozások és a V. mellékletben foglalt megfelelési táblázatnak megfelelően kell őket olvasni.

42. cikk

Hatályba lépés

Ez az irányelv az Európai Unió hivatalos lapjában való kihirdetését követő 20. napon lép hatályba.

43. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt: ...

Az Európai Parlament részéről

A tanács

részéről

Az elnök

Az elnök

I. MELLÉKLET

ÁRTALMATLANÍTÁST SZOLGÁLÓ MŰVELETEK

- D 1 Lerakás a talaj felszínére vagy talajba (például hulladéklerakó stb.).
- D 2 Talajban történő kezelés (például folyadékok vagy iszapok talajban történő biológiai lebontása, stb.)
- D 3 Mélyinjektálás (például szivattyúzható anyagok kutakba, sódómokba vagy természetes üregekbe juttatása, stb.)
- D 4 Felszíni feltöltés (például folyadékok, iszapok elhelyezése árkokban, mélyedésekben, tározókban vagy lagúnákban, stb.)
- D 5 Lerakás műszaki védelemmel (például elhelyezés fedett, egymástól és a környezettől elkülönített, szigetelt cellákban, stb.)
- D 6 Bevezetés víztestbe, a tengerek / óceánok kivételével
- D 7 Bevezetés tengerbe vagy óceánba, a tengerfenéken történő elhelyezést is beleértve
- D 8 E mellékletben máshol nem meghatározott biológiai kezelés, melynek eredményeként létrejövő vegyületeket, keverékeket a D 1 – D 12 műveletek valamelyikével kezelnek
- D 9 E mellékletben máshol nem meghatározott fizikokémiai kezelés, melynek eredményeként létrejövő vegyületeket, keverékeket a D 1 – D 12 műveletek valamelyikével kezelnek (például elpárologtatás, szárítás, kiégetés, stb.)
- D 10 Hulladékégetés szárazföldön
- D 11 Hulladékégetés tengeren *
- D 12 Tartós tárolás (például tároló tartályok elhelyezése bányában, stb.)
- D 13 Keverés vagy elegyítés a D 1 – D 12 műveletek valamelyikének elvégzése érdekében **
- D 14 Átsomagolás a D 1 – D 13 műveletek valamelyikének elvégzése érdekében
- D 15 Tárolás a D 1 – D 14 műveletek elvégzése érdekében (a képződés helyén történő átmeneti tárolás és gyűjtés kivételével) ***

* Ezt a műveletek tiltják az EU jogszabályok és a nemzetközi egyezmények.

** Ha nincs más megfelelő D-kód, ez magában foglalhatja az ártalmatlanítás előtti előzetes műveleteket, ilyenek például az elő-feldolgozás, többek között, például a válogatás, aprítás, tömörítés, pelletezés (szemcsézés), szárítás, feldarabolás

(csíkokra vágás), kondicionálás vagy szétválasztás a D 1 – D 13 műveletek valamelyikének elvégzése érdekében.

*** Az átmeneti tárolás a 3. cikk (10) bekezdése szerinti ideiglenes tárolást jelent.

II. MELLÉKLET

HASZNOSÍTÁST SZOLGÁLÓ MŰVELETEK

- R 1 Fűtőanyagként történő felhasználás vagy más módon energia előállítása *
- R 2 Oldószerek visszanyerése / regenerálása
- R 3 Oldószerként nem használatos szerves anyagok visszanyerése / újrafeldolgozása (beleértve a komposztálást és más biológiai átalakítási műveleteket is) **
- R 4 Fémek és fémvegyületek visszanyerése / újrafeldolgozása ***
- R 5 Egyéb szerves anyagok visszanyerése / újrafeldolgozása ***
- R 6 Savak és lúgok regenerálása
- R 7 Szennyezés csökkentésre használt anyagok összetevőinek visszanyerése
- R 8 Katalizátorok összetevőinek visszanyerése
- R 9 Olajok újrafinomítása vagy más célra történő újrahasznosítása
- R 10 Talajban történő hasznosítás, mely mezőgazdasági vagy ökológiai szempontból előnyös
- R 11 Az R 1 – R 10 műveletek bármelyikéből származó hulladék hasznosítása
- R 12 Átalakítás az R 1 – R 11 műveletek valamelyikének elvégzése érdekében ****
- R 13 Tárolás az R 1 – R 12 műveletek valamelyikének elvégzése érdekében (a képződés helyén történő átmeneti tárolás és gyűjtés kivételével) *****

* Ez magában foglalja a kizárólag települési szilárd hulladék feldolgozására szánt hulladékégető létesítményeket ott, ahol az energia-kihozatal legalább egyenlő:

0,60-nal a 2009. január 9-e előtt a vonatkozó Közösségi jogszabályoknak megfelelően engedélyezett és működő létesítmények esetében,

0,65-tel a 2008. december 31-e után engedélyezett létesítmények esetében,

a következő képlet segítségével kiszámítva:

Energia-kihozatal = $(E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$

Melyben:

E_p a hőenergiaként vagy villamos energiaként termelt éves energia mennyiséget jelenti. A kiszámításakor a villamos energia formájában lévő energiát 2,6-tal és az ipari (kereskedelmi) használatra termelt hőenergiát 1,1-gyel kell megszorozni ($G_j / \text{év}$)

E_f a gőztermeléshez hozzájáruló fűtőanyagokból a rendszerbe bevitt éves energia mennyiséget jelenti ($G_j / \text{év}$)

E_w a kezelt hulladékban lévő éves energia mennyiséget jelenti, a hulladék nettó alsó fűtőértékének használatával kiszámítva ($G_j / \text{év}$)

E_i az E_w -n és E_f -en kívül bevitt éves energia mennyiséget jelenti ($G_j / \text{év}$)

A 0,97 a hamu és hősugárzás miatti energia-veszteségeket figyelembe vevő tényező.

Ezt a képletet a hulladékégetéshez elérhető legjobb eljárásokat ismertető referencia dokumentummal összhangban kell alkalmazni.

** Ez magában foglalja az elgázosítást és pirolizálást az alkotóelemek kémiai anyagokként történő használatával.

*** Ez magában foglalja a talajhasznosítást és szerves építőanyagok újrafelhasználását eredményező talajtisztítást is.

**** Ha nincs más megfelelő R-kód, ez magában foglalhatja a hasznosítás előtti előzetes műveleteket, beleértve az olyan elő-feldolgozásokat is, mint például, többek között, a szétszerelés, válogatás, aprítás, tömörítés, szemcsézés (pelletizálás), szárítás, csíkokra vágás, kondicionálás, újracsomagolás, szétválasztás, elegyítés vagy keverés, az R 1 - R 11 műveletek valamelyikének elvégzése előtt.

***** Az átmeneti tárolás a 3. cikk (10) bekezdése szerint átmeneti tárolást jelent.

III. MELLÉKLET

A HULLADÉKOK VESZÉLYESSÉGÉT EREDMÉNYEZŐ TULAJDONSÁGOK

H 1 „Robbanásveszélyes”: anyagok és készítmények, amelyek láng hatására felrobbanhatnak, vagy amelyek ütés vagy dörzsölés hatására a dinitrobenzólnál érzékenyebben reagálnak.

H 2 „Oxidáló”: anyagok és készítmények, amelyek más anyagokkal, különösen gyúlékony anyagokkal, érintkezve erősen hőtermelő (exoterm) reakcióba lépnek.

H 3-A „Tűzveszélyes”:

folyékony anyagok és készítmények, amelyeknek lobbanáspontja 21 °C alatt van (beleértve a fokozottan tűzveszélyes anyagokat is), vagy

anyagok és készítmények, amelyek a környezeti hőmérsékleten a levegővel érintkezve energia-befektetés nélkül felmelegedhetnek, és végül lángra lobbanhatnak, vagy

szilárd anyagok és készítmények, amelyek gyújtóforrással történő rövid idejű érintkezés hatására könnyen lángra lobbanhatnak, és a gyújtóforrás eltávolítása után is égnek, vagy

gáz halmazállapotú anyagok és készítmények, amelyek a levegőn normál nyomáson gyúlékonyak, vagy

anyagok és készítmények, amelyeknek vízzel vagy nedves levegővel történő érintkezésekor veszélyes mennyiségben keletkeznek tűzveszélyes gázok.

H 3-B „Kevésbé tűzveszélyes”: folyékony anyagok és készítmények, amelyeknek lobbanáspontja 21 °C vagy annál magasabb, és 55 °C vagy annál alacsonyabb.

H 4 „Irritáló vagy izgató”: nem maró anyagok és készítmények, amelyek a bőrrel vagy nyálkahártyával történő közvetlen, hosszan tartó vagy ismételt érintkezés esetén gyulladást okozhatnak.

H 5 „Ártalmas”: anyagok és készítmények, amelyek belélegezve vagy lenyelve, vagy a bőrön keresztül felszívódva korlátozott mértékű veszélyt jelentenek az egészségre.

H 6 „Mérgező”: anyagok és készítmények (beleértve a rendkívül mérgező anyagokat és készítményeket is), amelyek belélegezve vagy lenyelve, vagy a bőrön keresztül felszívódva súlyos, akut vagy krónikus egészségkárosodást, vagy akár halált is okozhatnak.

H 7 „Rákkeltő (karcinogén)”: anyagok és készítmények, amelyek belélegezve vagy lenyelve, vagy a bőrön keresztül felszívódva rákot okozhatnak, vagy annak előfordulási esélyét növelhetik.

H 8 „Maró”: anyagok és készítmények, amelyek az élő szövettel érintkezve azt elroncsolhatják.

H 9 „Fertőző”: életképes mikroorganizmusokat vagy azok toxinjait tartalmazó anyagok, amelyek ismert módon vagy megalapozott feltételezések szerint

betegséget okoznak az emberben vagy más élő szervezetekben.

H 10 „Reprodukciót károsító (teratogén)”: anyagok és készítmények, amelyek belélegezve vagy lenyelve, vagy a bőrön keresztül felszívódva nem öröklődő fejlődési rendellenességet okozhatnak, vagy azok előfordulási esélyét növelhetik.

H 11 „Mutagén”: anyagok és készítmények, amelyek belélegezve vagy lenyelve, vagy bőrön keresztül felszívódva örökletes genetikai károsodást okozhatnak, vagy azok előfordulási esélyét növelhetik.

H 12 Hulladékok, amelyek vízzel, levegővel vagy valamely savval érintkezve mérgező vagy erősen mérgező gázokat fejlesztenek.

H 13²⁸ „Érzékenyítés”: anyagok és készítmények, melyek belélegezve vagy a bőrön keresztül felszívódva hiper-érzékenyítési reakciók kiváltására képesek olyan mértékben, hogy az anyag vagy készítmény hatásának való további kitétel jellegzetes káros hatásokat hoz létre.

H 14 „Környezetre veszélyes (ökotoxikus)”: hulladékok, amelyek közvetlenül vagy közvetve veszélyt jelentenek, vagy jelenthetnek egy vagy több környezeti elemre.

H 15 Hulladékok, amelyek ártalmatlanítás után valamilyen módon más anyag létrehozására képesek, ilyen például a kilúgozott anyag, amely a fent felsorolt jellemzők valamelyikével rendelkezik.

Megjegyzések

1. A „mérgező” (és „erősen mérgező”), „ártalmas”, „maró”, „irritáló vagy izgató”, „karcinogén”, „reprodukciót károsító”, „mutagén” és „környezetre veszélyes (ökotoxikus)” veszélyességi tulajdonságoknak a meghatározása a veszélyes anyagok osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1967. június 27-i, 67/548 / EGK tanácsi irányelv²⁹ VI. melléklete szerinti kritériumok alapján történt.

2. Ha az adott anyagra meghatározásra kerültek, a veszélyes készítmények osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1999. május 31-i, 1999/45/EK

Európai Parlamenti és Tanácsi irányelv³⁰ II. és III. mellékletében felsorolt határértékek alkalmazandók.

Vizsgálati módszerek

Az alkalmazandó vizsgálati módszerek leírása a 67/548/EGK V. mellékletében és más erre vonatkozó CEN-dokumentumokban található.

IV. MELLÉKLET

PÉLDÁK A 29. CIKKBEN EMLÍTETT HULLADÉK-MEGAKADÁLYOZÁSI INTÉZKEDÉSEKRE

Intézkedések, amelyek hatással lehetnek a hulladék előállításra vonatkozó keretfeltételekre.

1. Az erőforrások hatékony használatát elősegítő tervezési intézkedések vagy más gazdasági lehetőségek (eszközök) használata.
2. A kutatás és fejlesztés elősegítése tisztább és kevesebb hulladékkal járó termékek és technológiák elérése területén, és az ilyen kutatás és fejlesztés eredményeinek terjesztése és használata.
3. A hulladék előállításával kapcsolatos környezetvédelmi kényszerek hatékony és jól kifejező jelzőinek kidolgozása minden szinten célul kitűzve a hulladék létrehozás megakadályozásához való hozzájárulást közösségi szinten termék összehasonlításoktól a helyi hatóságok részéről nemzeti intézkedések végrehajtásán keresztül.

Intézkedések, amelyek hatással lehetnek a tervezési, termelési és áruelosztási (értékesítési) fázisra

4. Az ökológiai tervezés (a környezeti szempontok szisztematikus beépítése a terméktervezésbe, melynek célja a termék környezeti „teljesítőképességének” javítása a teljes életciklusán keresztül) elősegítése.
5. A hulladék-megakadályozási módszerekre vonatkozó információkról való gondoskodás, melynek célja az ipar részéről az elérhető legjobb módszerek alkalmazásának megkönnyítése.
6. Az illetékes hatóságok oktatásának szervezése az ebbe az irányelvbe, és a 96/61/EK irányelvben tárgyalt engedélyekbe a hulladék megakadályozási követelmények beépítésére vonatkozóan.
7. A hulladék előállítás megakadályozására szolgáló intézkedések életbe léptetése a nem a 96/61/EK irányelv hatálya alá tartozó létesítményekben. Ahol szükséges, az ilyen intézkedések magukban foglalhatják a hulladék-megakadályozás kiértékeléseket és terveket.

²⁸ Mindaddig, amíg rendelkezésre nem állnak vizsgálati módszerek
²⁹ HL 196., 1967.8.16., 1. o. A legutóbb a 2006/121/EK Európai Parlamenti és Tanácsi irányelvvel (HL L 396., 2006.12.31., 850. o.) módosított irányelv

³⁰ HL L 200., 2006.7.30., 1. o. A legutóbb az 1907/2006/EK rendelettel (HL L 396., 2006.12.30., 1. o.) helyesbített változat a HL L 136., 2007.5.29. 3. oldalon található) módosított irányelv.

8. Tudatossági kampányok alkalmazása vagy pénzügyi, döntéshozási vagy egyéb támogatásról való gondoskodás az üzleti tevékenységekhez. Az ilyen intézkedések valószínűleg különösen hatékonyak ott, ahol ezekkel kis- és közepes üzleti vállalkozásokat céloznak meg, és az intézkedéseket ehhez alkalmazzák, és ahol már létrehozott üzleti hálózatokon keresztül fejtik ki a hatásukat.

9. Önkéntes megállapodások, fogyasztói, termelői panelek vagy ágazati tárgyalások alkalmazása azzal a céllal, hogy az adott üzletágak vagy ipari ágazatok kidolgozzák a saját hulladék-megakadályozási terveiket, kitézzék az erre vonatkozó céljaikat, vagy korrigálják a hulladékot előidéző termékeket vagy csomagolást.

10. Megbízható környezet management rendszerek elősegítése, ilyenek például az EMAS és ISO 14001.

Intézkedések, amelyek hatással lehetnek a fogyasztási- és használati fázisra

11. Gazdasági eszközök, ilyenek például a „tisztá” beszerzésekre vonatkozó ösztönzések, vagy a fogyasztók részéről kötelező fizetés „intézménye” egy adott cikkért vagy a csomagolás olyan eleméért, amely egyébként díjmentesen lenne kapható.

12. A nagyközönségnek vagy adott fogyasztói szeletnek szánt tudatossági kampányok és tájékoztatás alkalmazása.

13. Megbízható ökológiai címkék használatának elősegítése.

14. Megállapodások az iparral, például az olyan termékpanelek használata, mint amelyek az integrált termék politikák keretén belül végrehajtásra kerülnek, vagy megállapodások a kiskereskedőkkel a hulladék megakadályozási információ és a környezetre gyakorolt kisebb hatású termékek rendelkezésre állásáról.

15. A közbeszerzéssel és vállalati beszerzéssel összefüggésben, a környezeti és hulladék megakadályozási kritériumok beépítése az ajánlatkérésekbe és szerződésekbe a Bizottság által 2004. október 29-én kiadott környezeti közbeszerzési kézikönyvvel összhangban.

16. Megfelelő, kiselejtezett (kidobott) termékek, vagy azok elemei újrafelhasználásának és/vagy javításának elősegítésére, nevezetesen oktatási, gazdasági, logisztikai vagy egyéb intézkedések alkalmazásán keresztül, ilyenek például akkreditált javító- és újrafelhasználó központok és hálózatok támogatása vagy létrehozása, különösen a sűrűn lakott régiókban.

V. MELLÉKLET

MEGFELELESI TÁBLÁZAT

2006/12/EK irányelv	Ez az irányelv
1. cikk, (1) bekezdés, a) pont	3. cikk, (1) bekezdés
1. cikk, (1) bekezdés, b) pont	3. cikk, 5) bekezdés
1. cikk, (1) bekezdés, c) pont	3. cikk, 6) bekezdés
1. cikk, (1) bekezdés, d) pont	3. cikk, 9) bekezdés
1. cikk, (1) bekezdés, e) pont	3. cikk, 19) bekezdés
1. cikk, (1) bekezdés, f) pont	3. cikk, 15) bekezdés
1. cikk, (1) bekezdés, g) pont	3. cikk, 10) bekezdés
1. cikk, 2) bekezdés	7. cikk
2. cikk, (1) bekezdés	2. cikk, (1) bekezdés
2. cikk, (1) bekezdés, a) pont	2. cikk, (1) bekezdés, a) pont
2. cikk, (1) bekezdés, b) pont	2. cikk, 2) bekezdés
2. cikk, (1) bekezdés, b) pont, i. alpont	2. cikk, (1) bekezdés, d) pont
2. cikk, (1) bekezdés, b) pont, ii. alpont	2. cikk, 2) bekezdés, d) pont
2. cikk, (1) bekezdés, b) pont, iii. alpont	2. cikk, (1) bekezdés, f) pont és 2. bekezdés, c) pont

2006/12/EK irányelv	Ez az irányelv
2. cikk, (1) bekezdés, b) pont, iv. alpont	2. cikk, (2) bekezdés, a) pont
2. cikk, (1) bekezdés, b) pont, v. alpont	2. cikk, (1) bekezdés, e) pont
2. cikk, (2) bekezdés	2. cikk, (4) bekezdés
3. cikk, (1) bekezdés	4. cikk
4. cikk, (1) bekezdés	13. cikk
4. cikk, (2) bekezdés	36. cikk, (1) bekezdés
5. cikk	16. cikk
6. cikk	-
7. cikk	28. cikk
8. cikk	15. cikk
9. cikk	23. cikk
10. cikk	23. cikk
11. cikk	24. és 25. cikk
12. cikk	26. cikk
13. cikk	34. cikk
14. cikk	35. cikk

2006/12/EK irányelv	Ez az irányelv
15. cikk	14. cikk
16. cikk	37. cikk
17. cikk	38. cikk
18. cikk, (1) bekezdés	39. cikk, (1) bekezdés
-	39. cikk, (2) bekezdés
18. cikk, (2) bekezdés	39. cikk, (4) bekezdés
18. cikk, (3) bekezdés	39. cikk, (3) bekezdés
19. cikk	40. cikk
20. cikk	-
21. cikk	42. cikk
22. cikk	43. cikk

I. melléklet	-	17. cikk	-
II.A. melléklet	I. melléklet	18. cikk	37. cikk
II.B. melléklet	II. melléklet	19. cikk	-
		20. cikk	-
		21. cikk	-
		22. cikk	-
		I. melléklet	
75/439/EGK irányelv	Ez az irányelv	91/689/EGK irányelv	Ez az irányelv
1. cikk, (1) bekezdés	3. cikk, (18) bekezdés	1. cikk, (1) bekezdés	-
2. cikk	13. és 21. cikk	1. cikk, (2) bekezdés	-
3. cikk, (1) bekezdés és (2) bekezdés	-	1. cikk, (3) bekezdés	-
3. cikk, (3) bekezdés	13. cikk	1. cikk, (4) bekezdés	3. cikk, (2) bekezdés és 7. cikk
4. cikk	12. cikk	1. cikk, (5) bekezdés	20. cikk
5. cikk, (1) bekezdés	-	2. cikk, (1) bekezdés	23. cikk
5. cikk, (2) bekezdés	-	2. cikk, (2) és (4) bekezdés	18. cikk
5. cikk, (3) bekezdés	-	3. cikk	24, 25. és 26. cikk
5. cikk, (4) bekezdés	26. és 34. cikk	4. cikk, (1) bekezdés	34. cikk, (1) bekezdés
6. cikk	23. cikk	4. cikk, (2) és (3) bekezdés	35. cikk
7. cikk, a) pont	-	5. cikk, (1) bekezdés	19. cikk, (1) bekezdés
7. cikk, b) pont	-	5. cikk, (2) bekezdés	34. cikk, (1) bekezdés
8. cikk, (1) bekezdés	-	5. cikk, (3) bekezdés	19. cikk, (2) bekezdés
8. cikk, (2) bekezdés, a) pont	-	6. cikk	28. cikk
8. cikk, (2) bekezdés, b) pont	-	7. cikk	-
8. cikk, (3) bekezdés	-		
9. cikk	-	74/689/EGK irányelv	Ez az irányelv
10. cikk, (1) bekezdés	18. cikk	8. cikk	-
10. cikk, (2) bekezdés	13. cikk	9. cikk	-
10. cikk, (3) és (4) bekezdés	-	10. cikk	-
10. cikk, (5) bekezdés	19, 21, 25, 34. és 35. cikk	11. cikk	-
11. cikk	-	12. cikk	-
12. cikk	35. cikk	I. és II. melléklet	-
13. cikk, (1) bekezdés	34. cikk	III. függelék	III. függelék
13. cikk, (2) bekezdés	-		
14. cikk	-		
15. cikk	-		
16. cikk	-		

keres-kínál-keres-kínál-keres-kínál-keres-kínál-keres-kínál-keres-kínál-keres-kínál

A VGÜ Salgótarjáni Városgazdálkodási és Üzemeltetési Kft. felajánlja

edényzetmosó-fertőtlenítő szolgáltatását

Az újonnan vásárolt és májusban üzembe helyezett DAF – GESSING POVER PRESS (20m3), BEKKER típusú magasnyomású zárt rendszerű oldó-fertőtlenítő adalékos mosógép csak mosás esetén 150 db 1.100 l-es edényzet/műszak, illetve 110 db 1.100 l-es edényzet ürítéssel-mosás/műszak kapacitással áll a megrendelők rendelkezésére. Kiváló minőség, nagy hatékonyság, rugalmas munkavégzés egész évben!

Bővebb információ: **Bodnár Benedek ügyvezető igazgató** Tel.: (32) 440 366 Fax: (32) 44 360 e-mail: vgu@vgu.hu

A HENA Műszaki, Kereskedelmi és Szolgáltató Bt.

végkiárusítást tart

1.100 l-es edényzet alkatrészek kedvezményes áron! Forgószámolyos fékezhető gumikerék 2.000,- Ft/db

Bővebb információ: **Nagy György ügyvezető igazgató** Szeged, Karánsebesi út 16/4 Tel.: (30) 693 13 55; Tel/Fax: (62) 437 546